

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 23.7.2002
KOM(2002) 419 lopullinen

**KOMISSION KERTOMUS NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE JA
TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE**

**Toinen kaksivuotiskertomus vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta
sisämarkkinoilla**

TIIVISTELMÄ

Vastavuoroisen tunnustamisen merkitystä sisämarkkinoiden tehokkaalle toiminnalle ei voida aliarvioida: vastavuoroisen tunnustamisen piiriin kuuluvien **tuotteiden** kaupan arvoksi sisämarkkinoilla arvioidaan noin 430 miljardia euroa.

- Vuosina 1999–2001 suoritettujen vastavuoroisen tunnustamisen toimintaa koskevien arviointien tuloksena oli, että vastavuoroinen tunnustaminen toimii hyvin niiden tuotteiden alalla, joihin liittyy vain vähän turvallisuusongelmia, kuten polkupyörät, säiliöt ja kontit.
- Sen sijaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltaminen sellaisten tuotteiden alalla, jotka ovat teknisesti erityisen monimutkaisia (esim. linja-autot, kuorma-autot, rakennustuotteet, jalometallit) tai joihin voi liittyä terveyteen tai turvallisuuteen liittyviä ongelmia (kuten ravintolisät ja täydennetyt tuotteet), näyttää olevan huonosti tunnettu useiden talouden toimijoiden ja kansallisten viranomaisten keskuudessa (tiedon puute, vuoropuhelun tai hallinnollisen yhteistyön puute tai siitä kieltäytyminen).
- Jotta vastavuoroisen tunnustamisen soveltamista tuotteiden alalla voitaisiin käytännössä helpottaa talouden toimijoiden ja kansallisten viranomaisten välillä, komissio antaa soveltamista koskevat suuntaviivat tiedonannossa jäsenvaltioille ja talouden toimijoille. Tiedonannossa selvitetään asianomaisten osapuolten oikeudet ja velvollisuudet niissä tapauksissa, joissa vastavuoroisen tunnustamisen periaate tulee sovellettavaksi. Lisäksi siinä tuodaan esiin olemassa olevia välineitä, jotta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen asianmukainen soveltaminen vahvistettaisiin kansallisissa säädöksissä ja hallinnollisissa käytänteissä. Alakohtaiset tai useita aloja koskevat käytännön oppaat ovat edelleen tehokkaita välineitä, joilla periaatteen tuntemusta ja soveltamista voidaan parantaa jäsenvaltioiden lisäksi myös ehdokasmaissa. Nämä välineet ovat erityisen tärkeitä organisaatioille, jotka osallistuvat vaatimustenmukaisuuden arviointiin ja tekevät yhteistyötä sen alalla.
- Erityisaloilla, joilla kansallisissa määräyksissä asetetun suojan taso vaihtelee niin paljon, että vastavuoroinen tunnustamisen periaate ei voi toimia asianmukaisesti (kuten täydennettyjen elintarvikkeiden sekä rakennustuotteiden alalla), yhdenmukaistaminen on edelleen parhaiten soveltuva ratkaisu sillä edellytyksellä, että se kattaa kaikki ne ongelmat, joihin vastavuoroinen tunnustaminen ei tarjoa tehokasta ratkaisua. Yhdenmukaistaminen on myös tärkeä väline erityisesti terveyden-, ympäristön- ja kuluttajansuojan alalla.

Palvelujen alalla komissio on **äskettäin laatinut uuden strategian**, joka pohjautuu osittain vastavuoroisen tunnustamisen soveltamiseen sellaisten päällekkäisten (ja usein ristiriitaisten) säädösten poistamiseksi, jotka aiheuttavat esteitä rajatylittävälle kaupalle ja tukahduttavat innovaatioita. Vastavuoroisella tunnustamisella on edelleenkin erittäin tärkeä merkitys **rahoituspalvelujen** alalla.

KOMISSIION KERTOMUS NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE JA TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE

Toinen kaksivuotiskertomus vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta sisämarkkinoilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

SISÄLLYSLUETTELO

1	JOHDANTO	5
1.1	Kertomuksen tausta	5
1.2	Kertomuksen tavoitteet	6
2	ERITYISTOIMET VASTAVUOROISEN TUNNUSTAMISEN TOIMINNAN PARANTAMISEKSI.....	7
2.1	Koulutus ja tiedotus.....	7
2.1.1	<i>Konferenssit, seminaarit ja pyöreän pöydän keskustelut</i>	<i>7</i>
2.1.2	<i>Erilaiset oppaat ja julkaisut.....</i>	<i>9</i>
2.1.3	<i>Internet-sivustot.....</i>	<i>9</i>
2.2	Ongelmien ennaltaehkäiseminen ja ratkaiseminen sovittelumenettelyillä	10
2.2.1	<i>Kansallisten säädösluonnosten ilmoittaminen direktiivin 98/34/EY mukaisesti</i>	<i>10</i>
2.2.2	<i>Erityistoimenpiteiden ilmoittaminen päätöksen 3052/95/EY mukaisesti</i>	<i>11</i>
2.2.3	<i>Hallinnollinen yhteistyö verkostoissa.....</i>	<i>11</i>
2.2.4	<i>"Pakettikokoukset".....</i>	<i>12</i>
2.2.5	<i>Ammattipätevyys.....</i>	<i>13</i>
2.3	Rikkomisesta johtuvat menettelyt	13
2.3.1	<i>Tuotteet</i>	<i>13</i>
2.3.2	<i>Ammattipätevyys.....</i>	<i>14</i>
3	YHDENMUKAISTAMINEN: HYVÄKSYTYT TAI EHDOTETUT TOIMENPITEET.....	14
3.1	Tuotteet	14
3.1.1	<i>Horisontaaliset toimenpiteet.....</i>	<i>14</i>
3.1.2	<i>Vertikaaliset toimenpiteet: esimerkkejä konkreettisista tapauksista.....</i>	<i>15</i>
3.2	Ammattipätevyys.....	15
3.3	Sähköinen kaupankäynti	16
3.4	Kaupallinen viestintä	16
3.5	Rahoituspalvelut.....	17

4	ERITYISTUTKIMUKSET, JOTKA KOSKEVAT VASTAVUOROISEN TUNNUSTAMISEN TOIMINTAA TIETTYJEN TUOTTEIDEN ALALLA...	18
4.1	Erityistutkimukset	18
4.2	Elintarvikkeet	19
4.3	Erilaiset ajoneuvot: linja-autot, kuorma-autot, perävaunut ja polkupyörät	20
4.4	Rakennustuotteet	21
4.5	Tikkaat ja rakennustelineet, joita ei liitetä osaksi rakennusta.....	21
4.6	Muut tuoteluokat	22
5	HAVAINTOJA TUOTTEISIIN LIITTYVILLÄ ALOILLA, JOITA EI OLE YHDENMUKAISTETTU	23
5.1	Mitä tutkimukset kertovat vastavuoroisen tunnistamisen toiminnasta käytännössä? .	23
5.2	Tietämättömyyttä vastavuoroisesta tunnistamisesta ei pidä aliarvioida... ..	24
5.3	Tietämättömyys ilmenee käytännössä ylivarovaisena suhtautumisena.....	24
5.4	Tarkoittaako tietämättömyys periaatteen huonoa toimintaa?	25
5.5	Onko tietämättömyys ongelma?.....	25
6	PÄÄTELMÄT	25
6.1	Tuotteet	26
6.2	Ammattipätevyys: yksinkertaistaminen ja koontaminen välttämätöntä.....	27
6.3	Palvelut: palvelujen tarjoamisen vapautta koskeva uusi strategia	27
7	LIITTEET	29
7.1	Ammattipätevyyden osalta säänneltyjä ammatteja koskevat tilastot	29
7.2	Tuotteet: tilastot kanteluista ja rikkomistapauksista	31
7.3	Tuotteet: tulokset kansallisten viranomaisten keskuudessa tehdyistä tutkimuksista ...	36
7.4	Tuotteet: talouden toimijoiden keskuudessa suoritettujen tutkimusten tulokset	41

1. JOHDANTO

1.1. Kertomuksen tausta

Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen nojalla, sellaisena kuin sitä on tulkittu EY:n perustamissopimuksen 28–30 artiklan soveltamista koskevassa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä, jäsenvaltio ei voi periaatteessa kieltää sellaisen tuotteen myymistä alueellaan, joka on laillisesti valmistettu ja/tai pidetty kaupan toisessa jäsenvaltiossa, vaikka kyseinen tuote olisikin valmistettu erilaisten teknisten tai laadullisten määräysten mukaisesti kuin niiden, jotka jäsenvaltio on asettanut omille tuotteilleen. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä periaatteesta ja kieltää tai rajoittaa tuotteen saattamisen kansallisille markkinoille ainoastaan erittäin tiukoin edellytyksin¹. Tällaisten toimenpiteiden on oltava välttämättömiä ja oikeassa suhteessa suojattavien tavoitteiden kanssa, joita ovat erityisesti kansanterveys, kuluttajien suojelu ja ympäristönsuojelu. Kun tällaiset vaatimukset ovat kyseessä, vastavuoroista tunnustamista ei sovelleta automaattisesti: vastaanottavalla jäsenvaltiolla on mahdollisuus vaatia, että toisesta jäsenvaltiosta tuleva tuote tarjoaa samantasoisien suojan kuin sen kansallisissa säännöksissä edellytetään².

¹ Vuoden 1980 jälkeen komissio on laatinut suuntaviivoja vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamiselle yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella – katso komission tiedonanto toimenpiteistä yhteisöjen tuomioistuimen 20. helmikuuta 1979 asiassa 120/78 (Cassis de Dijon) antaman tuomion johdosta, EYVL C 256, 3.2.1980, tuomio "Cassis de Dijon", Kok. 1979, s. 649.

² Kuluttajien suojelun osalta yhteisöjen tuomioistuin on todennut oikeuskäytännössään, että kansallisen kuluttajan suojeluun liittyvällä perusteella ei voida oikeuttaa sääntöä, joka estäisi asianomaista kuluttajaa tutustumasta toisen jäsenvaltion erilaisten perinteiden mukaan valmistettuun tuotteeseen (tuomio "De Kikvorsch", 17.3.1983, Kok. 1983, s. 947). Tuomioistuimen mukaan tällaisen tavoitteen suojelu voidaan toteuttaa muilla keinoilla, jotka haittaavat vähemmän kaupankäyntiä. Tällainen keino voi olla esimerkiksi asianmukainen tiedottaminen kuluttajalle soveltuvien pakkausmerkintöjen avulla. Terveiden ja turvallisuuden suojelun osalta tuomioistuin on todennut oikeuskäytännössään, että kansallisten viranomaisten asiana on osoittaa kussakin tapauksessa, että niiden antamat säännökset ovat välttämättömiä perustamissopimuksen 36 artiklassa (nyk. 30 artiklassa) tarkoitettujen tavoitteiden suojelemiseksi ja erityisesti, että kyseisen tuotteen pitäminen kaupan aiheuttaa vakavan vaaran kansanterveydelle (tuomio "van Bennekom", 30.11.1983, Kok. 1983, s. 3883). Tuomioistuin täsmentää asiassa komissio vastaan Saksa antamassaan tuomiossa (olutta koskeva sääntely), 12.3.1987, Kok. 1987, s. 1227, että *"suhteellisuusperiaate edellyttää myös, että elinkeinonharjoittajilla on mahdollisuus heidän kannaltaan helposti vireille saatettavalla ja kohtuullisessa ajassa loppuun saatettavalla menettelyllä pyytää sitä, että tiettyjen lisäaineiden käyttö sallitaan oikeusvaikutuksiltaan yleisellä toimella"*. Tuomioistuin toteaa tämän johdosta, että *"elinkeinonharjoittajilla on oltava mahdollisuus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos tällainen lupa heiltä perusteettomasti evätään"*. Tammikuun 22. päivänä 2002 antamassaan tuomiossa (Canal Satélite Digital SL, asia C-390/99) yhteisöjen tuomioistuin vahvisti, että ennakkolupamenettelyllä rajoitetaan sekä tavaroiden vapaata liikkuvuutta että palveluiden tarjoamisen vapautta. Näin ollen, jotta tällainen säännös olisi perusteltu näiden perusvapauksien kannalta, sille on oltava yhteisön oikeudessa tunnustettu yleisen edun mukainen peruste ja sen osalta on noudatettava suhteellisuusperiaatetta, eli sen on oltava omiaan takaamaan sillä tavoiteltavan päämäärän toteutuminen eikä sillä saada ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän päämäärän saavuttamiseksi. Samassa tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin täsmensi periaatteet, joiden mukainen ennakkolupamenettelyn on oltava, jotta siinä noudatetaan suhteellisuusperiaatetta. Katso erityisesti kohdat 4.1 ja 5.1 ensimmäisessä kertomuksessa vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta tuote- ja palvelumarkkinoihin – SEC(1999)1106, 13. heinäkuuta 1999.

Vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan tarpeellisin muutoksin palvelujen tarjoamisen vapauteen sisämarkkinoilla. Tämä tarkoittaa, että johonkin jäsenvaltioon laillisesti sijoittautuneen palveluntarjoajan on voitava tarjota palvelujaan kaikissa muissa Euroopan yhteisön jäsenvaltioissa, joiden on yleensä tunnustettava tämä oikeus asettamatta omalta osaltaan lisävaatimuksia. Hyväksyttäviä ovat ainoastaan sellaiset rajoitukset, jotka ovat syrjimättömiä, oikeutettuja yleiseen etuun liittyvien pakottavien syiden perusteella, omiaan toteuttamaan kyseisen tavoitteen ja oikeassa suhteessa siihen nähden.

On huomattava, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ei sovelleta silloin, kun tuotteiden ja palvelujen markkinoille saattamista koskevat säännöt on täysin yhdenmukaistettu erityisdirektiiveillä.

1.2. Kertomuksen tavoitteet

Tiedonannossaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille³ komissio ehdotti useita aloitteita, joiden tarkoituksena on parantaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista. Osa näistä aloitteista oli suunnattu talouden toimijoille ja osa jäsenvaltioille. Kyseisessä tiedonannossa komissio sitoutui laatimaan joka toinen vuosi arviointikertomuksen, joka toimitetaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille.

Ensimmäinen kaksivuotiskertomus vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta tuote- ja palvelumarkkinoihin⁴ päättyi alustavaan arvioon periaatteen toiminnasta sisämarkkinoilla niiden tietojen perusteella, jotka komissiolla oli käytettävissään vuonna 1999⁵.

Nyt käsillä oleva kertomus on toinen kaksivuotiskertomus, jonka pääasiallisena tavoitteena on arvioida vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisessa sisämarkkinoilla saavutettua edistymistä⁶ vuodesta 1999 ja tunnistaa paremmin alat, joilla vastavuoroinen tunnustaminen aiheuttaa edelleen ongelmia⁷.

³ KOM(1999)299 lopullinen, 16. kesäkuuta 1999, komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille - Yhtenäismarkkinoiden toimintasuunnitelman seuranta vastavuoroisen tunnustamisen osalta.

⁴ SEC(1999)1106, 13. heinäkuuta 1999.

⁵ Tiedonanto ja ensimmäinen kaksivuotiskertomus olivat aiheena neuvoston 28. lokakuuta 1999 antamassa päätöslauselmassa (EYVL C 141, 19.5.2000, s. 5–6) ja talous- ja sosiaalikomitean 29. marraskuuta 2000 antamassa oma-aloitteisessa lausunnossa (CES 1402-2000; EYVL C 116, 20.4.2001, s. 14–19). Neuvoston päätöslauselma sisällytettiin ETA-sopimukseen 1. maaliskuuta 2002 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 15/2002 (EYVL L 110, 25.4.2002, s. 9–10).

⁶ On syytä korostaa, että tämä kertomus ei koske vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista muilla aloilla kuin tuotteiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden alalla, eli ei esimerkiksi yhteisön ulkokaupassa tai yhteisessä toiminnassa oikeudellisen yhteistyön alalla.

⁷ Tuotteita koskevan vastavuoroisen tunnustamisen taloudellista merkitystä ei voida aliarvioida: vastavuoroisen tunnustamisen piiriin kuuluvien tuotteiden kaupan arvoksi sisämarkkinoilla arvioidaan noin 430 miljardia euroa. Katso tässä yhteydessä 7. joulukuuta 2001 annettu tiedonanto KOM(2001)736 talousuudistuksesta ja yhteisön tuote- ja pääomamarkkinoiden toiminnasta.

2. ERITYISTOIMET VASTAVUOROISEN TUNNUSTAMISEN TOIMINNAN PARANTAMISEKSI

Vuonna 1999 annetussa tiedonannossa määritellyt, vastavuoroista tunnustamista koskevat toimet pohjautuvat pääasiassa kolmeen toiminta-alueeseen: a) tiedottamisen parantaminen ja koulutuksen kehittäminen; b) ennaltaehkäisevien välineiden hyödyntäminen ja vapaaseen liikkuvuuteen liittyvien ongelmien tehokas ratkaiseminen sovittelumenettelyissä sekä c) yhteisön oikeuden tarjoaminen mahdollisuuksien hyödyntäminen yhä esiintyvien esteiden poistamiseksi.

Tuotteiden osalta komission järjestämissä alakohtaisissa pyöreän pöydän keskusteluissa on korostettu asianomaisten toimijoiden suurta epävarmuutta vastavuoroista tunnustamista sovellettaessa käytännön tilanteissa. Tämä epävarmuus näkyy usein hyvin erilaisina tulkintoina niin kansallisten viranomaisten kuin talouden toimijoidenkin keskuudessa. Tiettyjen kansallisten viranomaisten piirissä "vastaavuuden" käsite näyttää aiheuttavan jonkin verran väärinkäsityksiä.

Vastavuoroisen tunnustamisen tehokas toiminta on ensiarvoisen tärkeää erityisesti siksi, että komissio on havainnut sääntelyn lisääntyvän jälleen. Tämä johtuu pääasiassa tekniikan kehityksestä ja huolesta vahvistaa valvontaa terveyteen liittyvissä kysymyksissä (erityisesti elintarvikkeiden alalla). Direktiivissä 98/34/EY säädetään menettelystä, joka velvoittaa jäsenvaltiot ilmoittamaan kaikista suunnitelluista teknisistä määräyksistä, ja sen ansiosta komissiolla on mahdollisuus puuttua asiaan, jotta jäsenvaltiot sisällyttäisivät vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen kansallisia teknisiä määräyksiä koskeviin luonnoksiinsa. Tätä ennakolta tapahtuvaa toimintaa täydennetään tarvittaessa EY:n perustamissopimuksen 28–30 artiklaa koskevilla rikkomismenettelyillä, jotka komissio käynnistää EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla, jotta periaate sisällytettäisiin myös jo voimassa oleviin kansallisiin säännöksiin.

Noin 95 prosenttia vastavuoroiseen tunnustamiseen tuotteiden alalla liittyvistä rikkomistapauksista ratkaistaan vuoropuhelussa jäsenvaltioiden kanssa ilman, että niitä saatetaan tuomioistuimen käsiteltäväksi, mikä osoittaa komission ja jäsenvaltioiden yhteistyön suuren merkityksen. Verkostoissa tapahtuvan hallinnollisen yhteistyön osalta kansalaisille ja yrityksille tarkoitettujen yhteyspisteiden verkosto ei ole tuottanut erityisen hyviä tuloksia tällä alalla. Ammattipätevyyden vastavuoroisen tunnustamisen alalla on olemassa paremmin toimiva mekanismi.

2.1. Koulutus ja tiedotus

2.1.1. Konferenssit, seminaarit ja pyöreän pöydän keskustelut

Vuodesta 1999 komission yksiköt ovat järjestäneet 15 erityisseminaaria, joiden aiheena on ollut vastavuoroisen tunnustaminen sisämarkkinoilla. Nämä seminaarit on järjestetty "pakettikokousten" yhteydessä. Niihin ovat osallistuneet ensisijaisesti kansalliset viranomaiset, jotka ovat suhtautuneet seminaareihin myönteisesti ja jotka kannattaisivat ilmeisesti tämänkaltaisten seminaarien järjestämistä säännöllisemmin.

Lisäksi komissio on järjestänyt viranomaisille ja yrityksille tarkoitettuja pyöreän pöydän keskusteluja.

Ensimmäiset pyöreän pöydän keskustelut järjestettiin 30. marraskuuta 2000, ja niiden aiheena oli vastavuoroinen tunnustaminen elintarvikkeiden alalla⁸. Yksi johtopäätöksistä oli se, että vaikka elintarvikkeiden koostumus, nimikkeet, pakkaaminen ja pakkausmerkinnät onkin jo suurelta osin yhdenmukaistettu, yhdenmukaistamisen puutteellisuus ja/tai sen valinnaisuus jättää talouden toimijoiden mukaan mahdollisuuksia elintarvikkeiden liikkuvuuden rajoittamiseen. Vastavuoroisella tunnustamisella on siten edelleen tärkeä merkitys tällä alalla. Pyöreän pöydän keskusteluissa vahvistettiin, että edelleen esiintyy erilaisia täydennettyjen elintarvikkeiden ja ravintolisien vapaan liikkuvuuden esteitä, jotka johtuvat siitä, että jäsenvaltiot arvioivat eri tavoin näiden tuotteiden pitkäaikaiskäytön vaarattomuutta koskevan tieteellisen tiedon luotettavuutta⁹. Näiden erojen vuoksi kansallisille markkinoille saattamista koskevat säädökset ja menettelyt eroavat toisistaan huomattavasti eri maissa. Juuri tästä syystä komissio ehdotti elintarvikkeiden turvallisuutta koskevassa valkoisessa kirjassaan¹⁰ lainsäädäntöuudistuksia, joiden tarkoituksena on parantaa ja johdonmukaistaa säännöstö, joka kattaa kaikki elintarvikkeisiin liittyvät asiat, "maatilalta ruokapöytään". Tähän liittyen komissio antoi ravintolisiä koskevan direktiiviehdotuksen¹¹, ja se aikoo lisäksi antaa täydennettyjä elintarvikkeita koskevan direktiiviehdotuksen vuoden 2002 loppuun mennessä.

Toiset pyöreän pöydän keskustelut vastavuoroisesta tunnustamisesta järjestettiin 6. syyskuuta 2001, ja ne koskivat useita teollisuustuotteiden luokkia¹². Näissä keskusteluissa todettiin, että käytännössä esiintyy edelleen tiettyjä ongelmia. Joidenkin tuotteiden osalta (linja-autot, rakennustelineet) ollaan syventämässä yhdenmukaistamista. Rakennustuotteiden sisämarkkinoiden toteuttaminen edistyy nopeasti, koska äskettäin on julkaistu ensimmäiset yhdenmukaistetut standardit ja annettu eurooppalaisia teknisiä hyväksyntöjä. Keskusteluissa käsiteltyjen muiden tuotetyyppien osalta vastavuoroisella tunnustamisella on edelleen keskeinen merkitys yhteisön sisäkaupassa. Näistä tuoteluokista useimpien kohdalla osa talouden toimijoista valittaa joutuvansa aina mukauttamaan tuotteensa vastaamaan kohdemaana olevan jäsenvaltion teknisiä määräyksiä.

Keskusteluihin osallistuneet kannattivat ajatusta tiettyjen tuotetyyppien vastavuoroista tunnustamista koskevien käytännön oppaiden laatimisesta, jotta asianomaisten osapuolten tietoja aiheesta voitaisiin parantaa. Lisäksi osallistujat pitivät vastavuoroisen tunnustamisen käytännön toteutuksen kannalta erittäin hyödyllisenä sitä, että hallinnollista yhteistyötä vahvistetaan eri tuoteluokkien osalta toimivaltaisten kansallisten viranomaisten erikoistuneissa verkostoissa ja että kansallisten päätösten avoimuutta lisätään.

⁸ Tiivistelmä näistä pyöreän pöydän keskusteluista on julkaistu Internet-sivustolla http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/index.htm

⁹ Katso yhteisöjen tuomioistuimessa vireillä olevat asiat C-387/99, C-150/00 ja C-95/01.

¹⁰ KOM(1999)719 lopullinen, 12.1.2000.

¹¹ KOM(2000)222 lopullinen, 8.5.2000, muutettu asiakirjalla KOM(2001)159 lopullinen.

¹² Näiden erikoistuneiden pyöreän pöydän keskustelujen aiheena olleet alat kattavat seuraavat tuoteluokat: linja-autot, kuorma-autot, pakettiautot ja perävaunut; näiden ajoneuvojen sekä henkilöautojen (M1) ja pyörillä varustettujen maatalous- ja metsätraktoreiden kytkentäjärjestelmät, polkupyörät, säiliöt ja kontit, rakennustuotteet, joista ei ole (yhdenmukaistettua) standardia tai teknistä hyväksyntää, tikkaat ja rakennustelineet, joita ei ole tarkoitus liittää osaksi rakennusta, palo- ja varashälytínjärjestelmät sekä lastentarvikkeet (erityisesti sängyt, rattaat ja lastenistuimet). Tiivistelmä näistä pyöreän pöydän keskusteluista on julkaistu Internet-sivustolla http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/mutrec.htm

Ruotsin viranomaiset olivat erityisen kiinnostuneita tästä aiheesta ja järjestivät läheisessä yhteistyössä komission yksiköiden kanssa seminaarin, jonka aiheena oli vastavuoroinen tunnustaminen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin alalla. Seminaari pidettiin 13. kesäkuuta 2001¹³.

2.1.2. *Erilaiset oppaat ja julkaisut*

Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltaminen edellyttää perustietoja tuotteiden vapaaseen liikkuvuuteen liittyvistä periaatteista. Komissio on julkaissut julkaisun nimeltä "Opas Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 28–30 artiklan käsitteistä ja soveltamisesta". Oppaassa kuvataan vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ja esitetään tiivistetysti asiaa koskeva yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö. Opas on saatavilla komission Internet-sivustolla¹⁴.

Päätöksen N:o 3052/95/EY¹⁵ soveltamista vuosina 1997 ja 1998 koskevassa kertomuksessa¹⁶ annetun sitoumuksen johdosta komissio julkaisi vuonna 2001 päätöstä 3052/95/EY koskevan oppaan. Se on tarkoitettu sekä päätöstä soveltamaan joutuville kansallisille viranomaisille että talouden toimijoille. Komissio pyrkii levittämään opasta mahdollisimman laajalti, muun muassa julkaisemalla sen Internet-sivustollaan¹⁷.

Lisäksi komissio julkaisi syksyllä 2000 esitteen "Yhtenäismarkkinoiden ylläpitäminen. Direktiivi 98/34/EY", jossa annetaan yleiskuva tällä direktiivillä perustetun ilmoitusmenettelyn tavoitteesta ja toiminnasta. Esitettä on levitetty jäsenvaltioiden keskusyksiköihin, joiden tehtävänä on hallinnoida ilmoitusmenettelyä, sekä useisiin eurooppalaisiin teollisuuden järjestöihin.

2.1.3. *Internet-sivustot*

Jotta vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen tuntemusta sisämarkkinoilla voitaisiin edistää, aihetta varten on avattu uusi Internet-sivusto¹⁸.

Lisäksi komissio on luonut uuden Internet-sivuston direktiiviä 98/34/EY varten¹⁹. Tämän sivuston avulla talouden toimijat ja muut asiasta kiinnostuneet tahot voivat saada tietoja komissiolle ilmoitetuista, tietoyhteiskunnan palveluja koskevien teknisten standardien ja määräysten luonnoksista, jotta nämä voisivat halutessaan ottaa niihin kantaa.

¹³ Katso <http://www.swedac.se>

¹⁴ http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/art2830.htm

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 3052/95/EY, tehty 13 päivänä joulukuuta 1995, tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevan tietojenvaihtomenettelyn luomisesta.

¹⁶ KOM(2000)194 lopullinen, 7. huhtikuuta 2000.

¹⁷ http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/3052intro.htm

¹⁸ http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/goods/index.htm

¹⁹ <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/>

2.2. Ongelmien ennaltaehkäiseminen ja ratkaiseminen sovittelumenettelyillä

2.2.1. Kansallisten säädösluonnosten ilmoittaminen direktiivin 98/34/EY mukaisesti²⁰

Vuonna 2001 komissio vastaanotti 530 teknisten määräysten luonnosta (joista 25 koski tietoyhteiskunnan palveluihin liittyviä sääntöjä ja muut tuotteita), jotka komission yksiköt tutkivat. Vastaava luku oli 604 vuonna 1998, 591 vuonna 1999 ja 751 vuonna 2000²¹. Tämä kehitys osoittaa, että vaikka sisämarkkinoiden loppuun saattaminen on jo toteutunut, jäsenvaltiot hyväksyvät edelleen runsaasti teknisiä määräyksiä tai jopa sääntelevät uudelleen tiettyjä asioita, mikä johtuu erityisesti tekniikan kehityksestä ja tarpeesta tehostaa valvontaa terveyteen ja erityisesti elintarvikkeisiin liittyvissä kysymyksissä. Näitä aloitteita on valvottava, jotta ne eivät heikennä sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa. Niiden luettelointi antaa mahdollisuuden tunnistaa alat, joilla tarvitaan yhteisön toimenpiteitä.

Lisäksi on huomattavissa suuntaus parantaa kansallisen lainsäädännön laatua: jäsenvaltiot pyrkivät sisällyttämään vastavuoroista tunnustamista koskevia lausekkeita entistä enemmän lainsäädäntöluonnoksiinsa aloilla, joita ei ole yhdenmukaistettu²².

Vuonna 2000 direktiivillä helpotettiin lisäksi yhdenmukaistamistyötä yhteisön tasolla kieltämällä sellaisten kansallisten toimenpiteiden hyväksyminen, jotka olisivat voineet lyödä lukkoon joidenkin jäsenvaltioiden kannan, kun samanaikaisesti pyrittiin löytämään yhteisiä ratkaisuja (esimerkiksi kysymyksissä, jotka koskevat vaarallisia aineita sähkö- ja elektroniikkalaitteissa, ravintolisiä, eläinten rehuseoksia ja vitamiinien ja kivennäisaineiden lisäämistä elintarvikkeisiin).

Palvelualan merkitys on nopeasti kasvanut. Komission yksiköt saivat 11 ilmoitusta vuonna 1999, ja lukumäärä oli 23 vuonna 2000 ja 25 vuonna 2001. Ilmoitukset koskivat erittäin monimutkaisia aiheita, joita olivat muun muassa sähköinen allekirjoitus, tietoverkkorikollisuuden torjuminen, sähköinen kaupankäynti, alaikäisten suojeleminen viestinnässä sekä verkkotunnukset.

Valitettavasti tietoyhteiskunnan palvelujan alalla on huomattavissa, että jäsenvaltiot eivät useinkaan vielä sovelta riittävästi vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, vaan vaativat toimijoita täyttämään uudelleen vaatimukset, jotka ne jo ovat täyttäneet toisessa jäsenvaltiossa. Ongelmia aiheutuu myös siksi, että joissain tapauksissa

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, laajennettiin tietojen toimittamista koskeva menettely koskemaan tietoyhteiskunnan palveluihin liittyviä sääntöjä (EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18).

²¹ Katso tämän kertomuksen liitteessä oleva taulukko 7.2.4. Vuosia 1995–1998 koskevien tilastojen osalta katso komission kertomus neuvostolle, Euroopan parlamentille sekä talous- ja sosiaalikomitealle direktiivin 98/34/EY toimivuudesta vuosina 1995–1998: KOM(2000)429 lopullinen, 7. heinäkuuta 2000, sekä tilastot Internet-osoitteessa http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/statistics/index_fr.htm

²² Vuonna 1999 jäsenvaltiot ja komissio antoivat 408 huomautusta ja 148 yksityiskohtaista lausuntoa. Vuonna 2000, vaikka ennakkoilmoitusten määrä kohosi huomattavasti, jäsenvaltiot ja komissio antoivat 444 huomautusta ja 144 yksityiskohtaista lausuntoa. Vuonna 2001 jäsenvaltiot ja komissio antoivat 152 yksityiskohtaista lausuntoa. Kuitenkin alle puolet komission antamista yksityiskohtaisista lausunnoista koski vastavuoroista tunnustamista koskevien lausekkeiden puuttumista.

jäsenvaltiot sisällyttävät säädösluonnoksiinsa ekstraterritoriaalisuuden käsitteen²³. Näissä tapauksissa komissio muistuttaa aina toimivaltaiselle jäsenvaltiolle, että se saa asettaa muualle EY:n alueelle sijoittautuneille toimijoille ainoastaan samat velvoitteet, jotka se asettaa omille toimijoilleen, ja että kussakin uudessa määräyksessä on tunnustettava ja otettava asianmukaisesti huomioon ne vaatimukset ja varmistukset, jotka kukin toimija on jo täyttänyt sijoittautumisvaltiossaan.

2.2.2. Erityistoimenpiteiden ilmoittaminen päätöksen 3052/95/EY²⁴ mukaisesti

Kuten komissio korostaa 7. huhtikuuta 2000 antamassaan kertomuksessa²⁵ päätöksen soveltamisesta, soveltaminen ei toimi riittävän hyvin. Itse asiassa kertomuksen kattamien vuosien (1997 ja 1998) aikana todettu ilmoitusten määrä, joka vahvistettiin seuraavien vuosien aikana²⁶, ei riitä antamaan luotettavaa kuvaa vastavuoroisen tunnustamisen toiminnasta yhteisössä.

Kuten komissio ilmoitti kertomuksessaan, se pyrkii edistämään päätöksen soveltamista²⁷. On kuitenkin selvää, että ilman jäsenvaltioiden aktiivista yhteistyötä komissio ei voi yksin taata, että päätös täyttää täysimääräisesti ja tyydyttävästi sille asetetut odotukset.

2.2.3. Hallinnollinen yhteistyö verkostoissa

Kaikki jäsenvaltiot ovat perustaneet yhteyspisteitä toisalta kansalaisille ja toisalta yrityksille²⁸. Lisäksi jokaisessa jäsenvaltiossa on koordinoitikeskus, joka toimii verkoston koordinaattorina jäsenvaltiossa ja ensimmäisenä yhteyspisteenä jäsenvaltioiden välillä (kyseisen verkon osalta) sekä hoitaa yhteyksiä jäsenvaltion ja komission välillä. Verkosto on luotu auttamaan kansalaisia ja yrityksiä tapauksissa, joissa ongelma aiheutuu siitä, että viranomainen ei sovelle asianmukaisesti sisämarkkinasääntöjä²⁹.

Tämän mekanismin tulokset eivät ole kovinkaan rohkaisevia. Yhtenä syynä on se, että verkostolle ilmoitettujen tapausten käsittelylle ei ole asetettu pakollisia määräaikoja, ja tapausten ratkaisemiseen käytetty aika vaihtelee huomattavasti.

²³ Tilastot vahvistavat tämän tuloksen. Vuonna 1999 komissio antoi kahdeksan huomautusta ja yhden yksityiskohtaisen lausunnon 11 ennakkoilmoituksesta, jotka se sai tällä alalla. Jäsenvaltiot puolestaan antoivat kaksi huomautusta. Vuonna 2000 komissio antoi neljä huomautusta ja yhdeksän yksityiskohtaista lausuntoa 23 ennakkoilmoituksesta. Jäsenvaltiot puolestaan antoivat viisi huomautusta. Vuonna 2001 komissio antoi 10 huomautusta ja neljä yksityiskohtaista lausuntoa. Jäsenvaltiot antoivat puolestaan kaksi huomautusta.

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 3052/95/EY, tehty 13 päivänä joulukuuta 1995, tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevan tietojenvaihtomenettelyn luomisesta.

²⁵ KOM(2000)194 lopullinen, 7. huhtikuuta 2000, komission kertomus neuvostolle, Euroopan parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle päätöksen N:o 3052/95/EY soveltamisesta vuosina 1997 ja 1998.

²⁶ Komissio sai yhteensä 33 ennakkoilmoitusta vuonna 1997, 69 vuonna 1998, 26 vuonna 1999 ja 67 vuonna 2000.

²⁷ Katso kohta 4 edellä mainitussa kertomuksessa KOM(2000)194 lopullinen, ja tämän kertomuksen kohdat 2.1.2 ja 2.1.3.

²⁸ Katso http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/cpoints/index.htm

²⁹ Tämä verkko käsittelee yleensä tapaukset, jotka yhteyspisteet ja koordinoitikeskukset saavat suoraan tietoonsa kansalaisilta ja yrityksiltä. Komissio siirsi sille kokeiluluontoisesti vastaanottamansa valitukset, jotka koskevat ajoneuvojen rekisteröintiä.

Useiden kansalaisten ja yritysten kannalta on kuitenkin ensiarvoisen tärkeää, että kysymyksessä oleva ongelma ratkaistaan nopeasti. Yhteyspisteet eivät myöskään näytä vielä olevan kovinkaan tunnettuja kohderyhmiensä keskuudessa, koska tiedotustoimet eivät ole useimmissa jäsenvaltioissa olleet riittävän laajoja.

Komissio antoi tältä aiheelta tiedonannon³⁰, jonka tavoitteena on korjata nämä puutteet. Kesäkuuhun 2002 mennessä perustetaan verkkoon helppokäyttöinen koko EU:n kattava tietokanta, jolla pyritään parantamaan avoimuutta ja lisäämään vertaisryhmän painetta, jotta jäsenvaltioita kannustettaisiin saavuttamaan parempia tuloksia. Komissio antoi myös suosituksen³¹, jossa esitetään koordinoitikeskuksille selvät periaatteet tapausten käsittelystä verkostossa.

Ammattipätevyyden tunnustamisen alalla yhteistyö on ollut hedelmällisempää jo pitkään³². Komissio on jatkanut säännöllistä yhteydenpitoa kansallisten viranomaisten kanssa, jotta tiettyihin havaittuihin ongelmiin voitaisiin löytää nopeampia ratkaisuja. Yhteistyötä on tehty erityisesti toimivaltaisiin ryhmiin ja komiteoihin (koordinaattorien ryhmiin ja muihin korkeiden virkamiesten komiteoihin) kuuluvien asiantuntijoiden kanssa.

2.2.4. "Pakettikokoukset"

Osana rakentavaa vuoropuhelua komission yksiköiden ja kansallisten viranomaisten välillä komissio on järjestänyt säännöllisiä "pakettikokouksia" jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Komissiolle tehtyjä valituksia ja havaittuja rikkomisia on käsitelty yksityiskohtaisesti, ja näin on voitu löytää sovitteluratkaisuja näiden kokousten asialistalla olleisiin tapauksiin.

On syytä korostaa, että pakettikokoukset eivät ole vaihtoehto EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla käynnistettävälle rikkomisesta johtuvalle menettelylle, vaan täydentävä ja rinnakkainen lähestymistapa. Pakettikokouksissa kaikki osanottajat voivat vaihtaa näkemyksiään tapauksista, ja ne ovatkin hyödyllisiä tilaisuuksia, joita jäsenvaltioiden viranomaiset arvostavat suuresti.

Vuosina 1998–2001 järjestettiin 53 pakettikokousta: 19 vuonna 1998, 13 vuonna 1999, 11 vuonna 2000 ja 10 vuonna 2001³³. On huomattava, että pakettikokousten määrän väheneminen johtuu lisääntyneestä tehokkuudesta, johon on päästy erityisesti lisäämällä kokouksissa käsiteltyjen tapausten määrää. Lisäksi kansallisten viranomaisten kanssa järjestettävät tapauskohtaiset kahdenväliset kokoukset ovat lisääntyneet selvästi. Tämänäyttävissä kokouksissa voidaan käsitellä perusteellisemmin hyvin teknisiä tapauksia.

³⁰ KOM (2001) 702 lopullinen, 27. marraskuuta 2001.

³¹ Komission suositus 2001/893/EY, annettu 7 päivänä joulukuuta 2001, periaatteista "SOLVIT" ongelmaratkaisun käytössä – sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkko, EYVL L 331, 15.12.2001, s. 79; katso http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/update/solvit/index.htm

³² http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/qualifications/index.htm

³³ Katso liitteen taulukko 7.2.5.

2.2.5. Ammattipätevyys

Ammattipätevyyden alalla voidaan mainita joitakin poliittisen ja akateemisen yhteistyön toimia, joiden tarkoituksena on koordinoita opinto-ohjelmia ja lisätä tutkintojen ja pätevyysien avoimuutta.

Komissio, Euroopan neuvosto ja UNESCO ovat yhteisesti laatineet yhdenmukaistetun alan ulkopuolella tutkintotodistukseen liitettävän lisäosan, joka sisältää sekä tutkinnon suorittajan henkilökohtaiset tulokset että kuvauksen asianomaisesta kansallisesta korkea-asteen koulutusjärjestelmästä. Vaikka tällaisen lisäosan liittäminen tutkintotodistukseen on vapaaehtoista, se alkaa olla laajalti käytössä kaikkialla Euroopassa. Opiskelijoiden, koulutuksessa olevien, vapaaehtoisten, opettajien ja kouluttajien liikkuvuudesta Euroopan yhteisössä 10 päivänä heinäkuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen³⁴ mukaisesti vastaava väline, todistukseen liitettävä lisäosa, laadittiin ammattipätevyyksiä varten³⁵. Tämä lisäosa on parhaillaan testattavana jäsenvaltioissa.

Yli 30 maan opetusministerit ovat muun muassa sopineet Bolognan prosessin yhteydessä, että vuoteen 2010 mennessä luodaan eurooppalainen korkeakoulutusalue, jossa tutkintotodistusten vertailu on entistä helpompaa. Vastaava prosessi on käynnistetty ammattikoulutuksen alalla, ja tavoitteena on lisätä avoimuutta ja vastavuoroista luottamusta ammattipätevyyden alalla.

2.3. Rikkomisesta johtuvat menettelyt

2.3.1. Tuotteet

Noin 28 prosenttia komission yksiköiden vuosina 1998–2001 kirjaamista, yhdenmukaistamattomaan tuotteiden vapaan liikkuvuuden alaan (EY:n perustamissopimuksen 28–30 artikla) kuuluvista tapauksista (valituksista ja viran puolesta havaituista tapauksista) koski vastavuoroista tunnustamista. Samalla kaudella noin kolmannes rikkomismenettelyistä³⁶ liittyi vastavuoroisen tunnustamisen puuttumiseen³⁷.

Päiväjärjestyksestä poistettuja tai ratkaistuja tapauksia koskevien tilastojen perusteella ei juuri kannata tehdä johtopäätöksiä, koska niihin sisältyy myös perusteettomia valituksia sekä yhtä tai useampaa jäsenvaltiota koskeviin erityistilanteisiin liittyviä valituksia³⁸. Rikkomismenettelyjen osalta samat tilastot kertovat toisaalta siitä, että merkittävä osa esteistä liittyy vastavuoroisen tunnustamisen puutteisiin ja toisaalta siitä, että komissio on käyttänyt paljon voimavaroja velvoittaakseen jäsenvaltiot soveltamaan vastavuoroisen tunnustamisen

³⁴ EYVL L 215, 9.8.2001, s. 30–37.

³⁵ Katso <http://www.cedefop.eu.int/transparency/certsupp.asp>

³⁶ Virallisen ilmoituksen ja perustellun lausunnon antaminen sekä asian saattaminen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan määräysten mukaisesti.

³⁷ Yksityiskohtaisempia tilastotietoja on tämän kertomuksen liitteen taulukoissa 7.2.1–7.2.3.

³⁸ On syytä huomata, että viitekaudella valitusten määrä kohosi hetkellisesti dioksiinikriisin seurauksena luotujen esteiden vuoksi. Nämä valitukset sisältyvät tutkittujen tapauksien kokonaismäärään vuosina 1999 ja 2000.

periaatetta asianmukaisesti kansallisissa säädöksissään ja hallinnollisissa käytänteissään.

2.3.2. Ammattipätevyys

Ammattipätevyyden tunnustamisen alalla vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen soveltaminen koskee lähinnä kansalaisia. Kansalaiset hyötyvät edelleen tutkintotodistusten tunnustamista koskevista yhteisön direktiiveistä, jotka liittyvät perustamissopimuksessa määrätyn vapaan liikkuvuuden harjoittamiseen³⁹. Lisäksi on huomattava, että kaudella 1999–2000⁴⁰ kirjattujen valitusten määrä väheni, mikä näyttäisi osoittavan, että kyseiset yhteisön säädökset toimivat tyydyttävästi.

3. YHDENMUKAISTAMINEN: HYVÄKSYTYT TAI EHDOTETUT TOIMENPITEET

Yhdenmukaistaminen tai sitä täydentävät toimenpiteet ovat epäilemättä tehokkaimpia välineitä niin talouden toimijoiden kuin kansallisten viranomaisten kannalta. Vastavuoroinen tunnustaminen ei kuitenkaan tarjoa patenttihakemusta tuotteiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi sisämarkkinoilla.

Tämän mukaisesti vuosina 1999 ja 2000 edelleen havaitut esteet ja erityisongelmat edellyttivät erityisiä yhdenmukaistamistoimenpiteitä niin ammattipätevyyden, sähköisen kaupankäynnin, kuluttajansuojan, kaupallisen viestinnän ja rahoituspalvelujen alalla, mutta myös elintarvikkeiden (ravintolisät) ja teollisuustuotteiden alalla (mittauslaitteet, hissit, huviveneet, siviili-ilmailun tuotteet jne.). Kuluttajansuojan alalla komissio aikoo laatia ehdotuksen puitedirektiiviksi, jossa säädettäisiin mahdollisimman suuresta yhdenmukaistamisesta ja korkeasta suojan tasosta.

3.1. Tuotteet

3.1.1. Horisontaaliset toimenpiteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston 3. joulukuuta 2001 antamalla uudella direktiivillä 2001/95/EY yleisestä tuoteturvallisuudesta⁴¹ kumottiin edellinen direktiivi yleisestä tuoteturvallisuudesta⁴². Direktiivissä asetetaan turvallisuusvaatimuksia tuotteille, joita erityiset alakohtaiset säännökset eivät koske (kuten lastentarvikkeet ja sytyttimet). Lisäksi siinä luodaan oikeudellinen viitekehys, jonka mukaisesti arvioidaan tuotteen tarjoaman suojan vastaavuutta vastaanottavan jäsenvaltion suojan tasoon).

Direktiivissä säädetään, että tuotetta pidetään turvallisena (eli se ei aiheuta vaaraa tai aiheuttaa mahdollisimman vähäistä vaaraa), jos se kyseisen tuotteen turvallisuutta koskevien yhteisön erityissäännösten puuttuessa vastaa sen jäsenvaltion kansallisia erityismääräyksiä, jonka alueella sitä pidetään kaupan, edellyttäen että nämä määräykset on laadittu perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28–30 artiklan

³⁹ Katso liitteen taulukot 7.1.1 ja 7.1.2.

⁴⁰ Katso liitteen taulukko 7.1.3.

⁴¹ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁴² Neuvoston direktiivi 92/59/ETY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1992, yleisestä tuoteturvallisuudesta.

mukaisesti ja että niissä asetetaan tuotteen kaupan pitämisen edellytyksenä olevat terveyttä ja turvallisuutta koskevat vaatimukset.

Lisäksi direktiivissä asetetaan vaatimustenmukaisuusolettama niitä tapauksia varten, joissa tuote on sellaisten vapaaehtoisten kansallisten standardien mukainen, joilla vahvistetaan kansallisiksi standardeiksi niitä eurooppalaisia standardeja, joiden viitetiedot komissio on julkaissut Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä direktiivissä säädetyn erityisen menettelyn mukaisesti.

Näin ollen direktiivi helpottaa vastavuoroisen tunnustamisen soveltamista sellaisten tuotteiden alalla, jotka on tarkoitettu kuluttajille ja jotka eivät aiheuta vaaraa tai aiheuttavat ainoastaan mahdollisimman vähäistä vaaraa, ja joilla toteutetaan korkeatasoinen ihmisten terveyden ja turvallisuuden suoja.

Tiedonannossaan kuluttajansuojaa Euroopan unionissa koskevan vihreän kirjan seurannasta⁴³ komissio suunnittelee puitedirektiiviehdotuksen laatimista, jolla toteutettaisiin mahdollisimman suuri yhdenmukaistaminen ja korkeatasoinen kuluttajansuoja. Kun yhdistetään riittävä yhdenmukaistamisen taso sekä vastavuoroisen tunnustamisen ja alkuperämaan periaatteiden soveltaminen (jotka olisi kirjattava puitedirektiiviin), oikeuskäytännön erilaiset tulkinnat kansallisella tasolla eivät johda sisämarkkinoiden pirstaloitumiseen.

3.1.2. *Vertikaaliset toimenpiteet: esimerkkejä konkreettisista tapauksista*

Yhdenmukaistaminen tai yhdenmukaistamisen täydennys on välttämätön erityisesti silloin, jos todetaan, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ei voida soveltaa. Niinpä komissio on antanut ehdotuksen erityisdirektiiviksi, joka koskee ravintolisää⁴⁴. Mitä tulee erityisruokavaliovalmisteisiin ravitsemuksellisessa tarkoituksessa lisättäviin aineisiin, 15. helmikuuta 2001 annetun komission direktiivin 2001/15/EY⁴⁵ tarkoituksena on poistaa edelleen ilmenneet esteet näiden tuotteiden vapaalta liikkuvuudelta.

Teollisuustuotteiden alalla yhdenmukaistamisen täydennys on tarkoitus toteuttaa mittauslaitteiden⁴⁶, hissien⁴⁷, huviveneiden ja vesiskootterien⁴⁸ sekä siviili-ilmailun⁴⁹ alalla.

3.2. **Ammattipätevyys**

Kesäkuun 7. päivänä 1999 annettu uusi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/42/EY, joka koskee ammattipätevyyttä käsiteollisuuden, kaupan ja tiettyjen

⁴³ KOM(2002)289 lopullinen.

⁴⁴ KOM(2000)222 lopullinen, 8. toukokuuta 2000, muutettu asiakirjalla KOM(2001)159 lopullinen.

⁴⁵ EYVL L 52, 22.2.2001, s. 19.

⁴⁶ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi mittauslaitteista – KOM(2000)566 lopullinen, 15. syyskuuta 2000.

⁴⁷ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta – KOM(2000) 899 lopullinen, 26. tammikuuta 2001.

⁴⁸ Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 94/25/EY muuttamisesta – KOM(2000) 639 lopullinen, 12. lokakuuta 2000.

⁴⁹ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisistä säännöistä siviili-ilmailun alalla ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta – KOM(2000)595 lopullinen, 27. syyskuuta 2000.

palvelujen alalla, helpottaa ammattipätevyyden tunnustamista. Toisaalta tässä direktiivissä perustetaan tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmä niille ammattilaisille, joita yleinen järjestelmä ei vielä kata (direktiivit 89/48/ETY ja 92/51/ETY). Toisaalta sillä annetaan aiemmin hyväksytyt 35 siirtymätoimenpide- ja vapauttamisdirektiiviä yhtenä uutena säädöksenä. Direktiivillä helpotetaan siten osaltaan kansalaisten vapaata liikkuvuutta unionin alueella ja yksinkertaistetaan yhteisön lainsäädäntöä.

3.3. Sähköinen kaupankäynti

Sähköistä kaupankäyntiä koskevan direktiivin 2000/31/EY⁵⁰ tarkoituksena on poistaa esteet tietoyhteiskunnan palvelujen vapaalta liikkuvuudelta jäsenvaltioiden välillä luomalla selkeä ja vakaa sisämarkkinoiden periaatteisiin perustuva oikeudellinen kehys.

Jotta tietoyhteiskunnan palveluja voitaisiin tarjota koko Euroopan unionin alueella, direktiivissä säädetään, että palveluntarjoajat voivat tarjota palvelujaan sijoittautumisjäsenvaltionsa (alkuperämaa) lainsäädännön mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa muista jäsenvaltioista peräisin olevien tietoyhteiskunnan palvelujen liikkuvuutta ainoastaan direktiivissä mainittujen poikkeusten puitteissa. Lisäksi direktiivissä yhdenmukaistetaan tietyt tietoyhteiskunnan palveluihin liittyvät oikeudelliset kysymykset, jotta näiden palvelujen vapaa liikkuvuus voitaisiin taata⁵¹.

Direktiivissä 1999/93⁵² luodaan oikeudellinen kehys sähköisille allekirjoituksille ja tietyille varmennepalveluille sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan takaamiseksi. Direktiivissä vahvistetaan muun muassa vaatimukset, jotka hyväksyttyjä varmenteita myöntävien varmennepalvelujen tarjoajien on täytettävä. Siinä säädetään, että kunkin jäsenvaltion on sovellettava tämän direktiivin nojalla antamia kansallisia säännöksiä alueelleen sijoittautuneisiin varmennepalvelujen tarjoajiin ja niiden tarjoamiin palveluihin. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien varmennepalvelujen tarjontaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilla aloilla.

3.4. Kaupallinen viestintä

Joitain kaupallista viestintää koskevia kansallisia rajoituksia on vielä jäljellä, ja niiden osalta pelkkä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltaminen ei riitä sisämarkkinoiden loppuun saattamiseen. Komission suorittamien tutkimusten perusteella useat sisämarkkinoiden alueet vaikuttavat toisiinsa: palvelujen tuonti, sijoittautumisvapaus, palvelujen vienti ja kilpailun vakavien vääristymien poistaminen. Ilman kohdennettua yhdenmukaistamista olisi mahdotonta asettaa yhdenmukaisia toimintasääntöjä.

⁵⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista ("direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä"), EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1. On syytä huomata, että tässä direktiivissä ei luoda uusia kansainvälisen yksityisoikeuden alaan kuuluvia normeja, eikä siinä puututa tuomioistuinten toimivaltaan.

⁵¹ Palvelun tarjoajan sijoittautumispaikan määrittäminen, palvelun tarjoajalle asetettavat avoimuutta koskevat vaatimukset, kaupallisen viestinnän avoimuutta koskevat vaatimukset, sähköisten sopimusten tekeminen ja niiden pätevyys, Internet-välittäjien vastuu, riitojen ratkaisumenettelyt sähköisin keinoin sekä yhteistyö kansallisten viranomaisten välillä.

⁵² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/93/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1999, sähköisiä allekirjoituksia koskevista yhteisön puitteista, EYVL L 13, 19.1.2000, s. 12.

Tähän liittyen komissio antoi tiedonannon⁵³, jossa ehdotetaan myyinnedistämistoimien käyttöä ja niihin liittyvää viestintää koskevaa asetusta. Asetuksen mukaan tietyt rajoitukset korvataan kohdennetuilla yhdenmukaistamistoimenpiteillä ja vastavuoroisella tunnustamisella niiden kansallisten vaatimusten osalta, joita edelleen on myyinnedistämisen alalla.

Lisäksi komissio tarkasteli sponsorointitoimintaa⁵⁴.

Tiedonannossa kuluttajansuojaa Euroopan unionissa koskevan vihreän kirjan seurannasta⁵⁵ käsitellään kattavasti muun muassa kuluttajien ja yritysten väliseen viestintään liittyviä kysymyksiä. Komissio ehdottaa, että tämän alan rajoituksiin liittyvä ongelma ratkaistaisiin täydellisellä yhdenmukaistamisella.

3.5. Rahoituspalvelut

Komissio seuraa erityisen valppaasti, että rahoituspalvelujen alalla ylläpidetään selkeää ja yhtenäistä säädöskehystä. Kyseessä on ala, jonka monimutkaisuuden ja sovellettavien säädösten määrän vuoksi vastavuoroisella tunnustamisella on erityisen tärkeä merkitys. Esimerkkinä tästä voidaan mainita sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi. Sen peruseräkkeenä on niin sanottu "sisämarkkinauseke", jonka mukaan verkossa palveluja tarjoavat voivat tarjota palvelujaan koko unionin alueella sen jäsenvaltion soveltamien säädösten perusteella, johon ovat sijoittautuneet. Direktiivissä sallitaan tähän lausekkeeseen kuitenkin joukko poikkeuksia, joista useat koskevat rahoituspalveluja. Lisäksi sisämarkkinauseketta sovelletaan aloilla, joilla kansallisten sääntöjen erot ovat vielä huomattavia, ja erityisesti aloilla, joita ei ole yhdenmukaistettu.

Komissio antoi sähköisestä kaupankäynnistä ja rahoituspalveluista tiedonannon⁵⁶, jossa se esittelee toimintaohjelman.

Komissio arvioi tiedonannossaan, että ainakin keskeisimpiä asioita koskevien kansallisten säännösten lähentäminen on tarpeen. Näitä ovat rahoituspalvelujen käytännösääntöjen kehittäminen ja rahoituspalvelujen etämyyntiä koskevassa direktiiviehdotuksessa esitetyt sopimuksen tekemistä edeltävää tiedotusta koskevat vaatimukset. Jotta lähentäminen onnistuisi, tarvitaan säädösehdotuksia korkeatasoisen ja yhdenmukaisen kuluttajansuojan turvaamiseksi koko unionissa. Lisäksi voidaan soveltuvin tapauksissa säätää, että jäsenvaltioiden on sovellettava vastavuoroista tunnustamista.

Komissio esittelee kolmivaiheisen strategian: se aikoo käynnistää lähentymisohjelman, joka kattaa sekä sopimusvelvoitteita että sopimuksen ulkopuolisia velvoitteita koskevat säännöt. Näihin yhdenmukaistamistoimenpiteisiin liitetään kohdennettuja toimia, joiden tarkoituksena on vahvistaa kuluttajien luottamusta sähköiseen kaupankäyntiin, erityisesti luomalla tarkoituksenmukaisia keinoja rajatylittävien riitojen ratkaisemiseen ja parantamalla Internetin kautta

⁵³ KOM(2001)546 lopullinen, 2. lokakuuta 2001, komission tiedonanto myyinnedistämisestä sisämarkkinoilla ja ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi myyinnedistämisestä sisämarkkinoilla.

⁵⁴ Katso http://europa.eu.int/comm/internal_market/comcom/sponsorship/index_en.htm

⁵⁵ KOM(2002)289 lopullinen.

⁵⁶ KOM(2001)66 lopullinen, 7. helmikuuta 2001.

tapahtuvaa maksamista. Lisäksi komissio vaatii tiedonannossaan parempaa yhteistyötä valvontaviranomaisten välillä, koska vastaanottavien jäsenvaltioiden viranomaiset ovat entistä enemmän riippuvaisia vastaavista viranomaisista palveluntarjoajan sijoittautumisjäsenvaltiossa.

4. ERITYISTUTKIMUKSET, JOTKA KOSKEVAT VASTAVUOROISEN TUNNUSTAMISEN TOIMINTAA TIETTYJEN TUOTTEIDEN ALALLA

*Talouden toimijoiden ja kansallisten viranomaisten keskuudessa suoritettujen tutkimusten perusteella on voitu testata vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen soveltamista joidenkin **tuoteluokkien** osalta. Tulokset vaihtelevat suuresti eri luokkien välillä.*

Seuraavat tulokset voidaan kuitenkin esittää:

- *Niillä aloilla, joilla yhteisön tason yhdenmukaistaminen ei vielä koske uusia tai teknisesti kehittyneitä tuoteluokkia, talouden toimijat kohtaavat hyvin usein kaupan esteitä, jotka aiheutuvat vastavuoroisen tunnustamisen puuttumisesta (esim. täydennetyt elintarvikkeet, tietyt rakennustuotteet).*
- *Aloilla, joilla yhdenmukaistaminen on vapaaehtoista (linja-autot, kuorma-autot, perävaunut), kaupan esteet vaihtelevat raskaista kansallisista tyyppihyväksyntävaatimuksista aina liikennettä koskevissa säännöissä asetettuihin rajoituksiin, jotka ovat erilaisia eri jäsenvaltioissa.*
- *Rakennustuotteiden alalle on vielä ominaista markkinoiden pirstaleisuus. Tämä johtuu kansallisten teknisten määräysten soveltamisesta ja "laatuerojen" käytöstä, jotka ovat kaupallinen edellytys tietyn tuotteen markkinoille pääsemiseksi.*
- *Tutkimuksen kohteena olleilla yhdenmukaistamattomilla aloilla (polkupyörät, tikkaat, rakennustelineet, jalometalliesineet, lastentarvikkeet, säiliöt ja kontit) ja hälytinjaikojen alalla, josta tietyt osat on yhdenmukaistettu, ongelmat vaihtelevat tuotteen monimutkaisuuden ja teknisyyden mukaan.*

4.1. Erityistutkimukset

Vuonna 1999 antamassaan tiedonannossa komissio oli jo todennut, että tarvitaan lisää luotettavia tietoja, jotta voidaan tarkasti arvioida vastavuoroisen tunnustamisen soveltamista aloilla, joilla tuotteita koskevien lainsäädäntöjen yhdenmukaistaminen on puutteellista tai sitä ei ole lainkaan. Komissio keräsi tämän jälkeen tietoja vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvistä onnistuneista hankkeista ja puutteista kahden samanlaisen tutkimussarjan avulla: ensimmäisen sarjan otokseen kuului talouden toimijoita Euroopan unionista⁵⁷ ja toiseen toimivaltaisista kansallisista viranomaisista⁵⁸. Tutkimukset suoritettiin hyvin yksityiskohtaisten kyselylomakkeiden perusteella. Niissä oli kysymyksiä muun muassa vastavuoroisen tunnustamisen hakemisesta, kansallisten viranomaisten ja talouden toimijoiden suhtautumisesta

⁵⁷ Noin 2000 talouden toimijaa otettiin yhteyttä.

⁵⁸ Kansallisiin viranomaisiin sisältyvät tarvittaessa alueelliset viranomaiset, jos asianomainen asia ei kuulu kansallisen keskusviranomaisen toimivaltaan. Kansallisten viranomaisten määrä on ilmoitettu tämän kertomuksen taulukossa 7.3.8.

vaatimustenmukaisuuden arviointiin sekä mahdollisista ongelmista, niiden luonteesta ja seurauksista.

Joidenkin tutkimusten osalta tulokset antavat vain osviittaa tilanteesta, ja niitä olisikin täydennettävä tarkemmilla tutkimuksilla, erityisesti sen vuoksi, että talouden toimijoille suunnattujen kyselylomakkeiden vastausprosentti oli alhainen. Tämä koskee erityisesti säilöttyjen elintarvikkeiden, alkoholittomien juomien ja oluen, täydennettyjen tuotteiden sekä rakennustuotteiden alaa⁵⁹.

Näiden tutkimusten tulokset⁶⁰ voidaan tiivistää seuraavasti:

4.2. Elintarvikkeet

Vastavuoroisella tunnustamisella on edelleen tärkeä merkitys elintarvikkeiden alalla, vaikka yhdenmukaistaminen onkin edennyt pitkälle⁶¹.

Säilöttyjen elintarvikkeiden alalla kyselylomakkeeseen vastanneista yrityksistä kaksi kolmasosaa ei ollut kohdannut lainkaan ongelmia tuotteidensa pitämisessä kaupan toisessa jäsenvaltiossa. Kansallisten viranomaisten keskuudessa tehdyt tutkimukset eivät paljastaneet erityisiä ongelmia.

Alkoholittomien juomien ja oluen alalla 59 prosentissa vastauksista ei mainittu mitään ongelmia näiden juomien kaupan pitämisessä toisessa jäsenvaltiossa. Niissä 31 prosentissa vastauksista, joissa ilmoitettiin esteistä, mainittiin erot niiden kansallisten teknisten eritelmien välillä, joilla juomilta vaadittavat ominaisuudet määritetään, kun taas 75 prosentissa vastauksista mainittiin pakkauksiin ja pakkausmerkintöihin liittyvät ongelmat. Kaksi kolmasosaa haastatelluista kansallisista viranomaisista ei ollut vielä kohdannut vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyviä ongelmia. Sitä vastoin tutkimukset näyttäisivät osoittavan, että kansalliset viranomaiset katsovat ongelmia esiintyvän useimmin pakkausmerkinnöissä (35 % haastatelluista viranomaisista).

Täydennettyjen tuotteiden osalta 89 prosenttia kyselylomakkeeseen vastanneista yrityksistä ilmoitti yhteisön sisäiseen tämäntyyppisten tuotteiden kauppaan liittyvistä ongelmista. Suurin osa ongelmista näyttäisi johtuvan eroista niiden kansallisten

⁵⁹ Säilöttyjen elintarvikkeiden alalla yhteydenoton sai 394 talouden toimijaa, joista 21 vastasi (5 %). Alkoholittomien juomien ja oluen osalta saatiin 38 vastausta, kun yhteydenotto oli lähetetty 289:lle talouden toimijalle (13 %). Täydennettyjen tuotteiden alalla otettiin yhteyttä 67:ään talouden toimijaan, joista 18 vastasi. Rakennustuotteiden alalla 5 % yhteydenoton saaneista yrityksistä, jotka toimivat pääasiassa muuraustuotteiden alalla, vastasi kyselyyn (28 vastausta). Lisäksi on huomattava, että rakennustuotteiden ja tikkaiden alalla tietyillä jäsenvaltioilla on käytössä kansallinen varmennus- ja merkintäjärjestelmä, joka vapaaehtoisuudestaan huolimatta on käytännössä kansallisille markkinoille pääsyn kaupallinen edellytys (asiakkaiden luottamus kansallisiin merkkeihin). Tämä harmaa alue pakollisten lupamenettelyiden ja vapaaehtoisten varmennus- ja merkintäjärjestelmien välillä aiheuttaa sen, että näillä kahdella alalla saatuja tuloksia on tulkittava varovaisesti. Pakettiautojen alalla vastauksen lähetti 38 yritystä.

⁶⁰ Näiden tutkimusten yksityiskohtaiset tulokset ovat liitteessä olevissa taulukoissa 7.3.1–7.3.7 ja 7.4.1–7.4.14. Näitä tilastoja ei pidä sekoittaa niihin, jotka on mainittu marraskuun 2001 yhtenäismarkkinoiden tulostaulun (nro 9) kohdassa 3, eli tutkimuksessa sääntely-ympäristön laadusta EU:ssa. Siinä käsitellään yleisemmin toimijoiden näkemystä tuotteiden vaatimustenmukaisuuteen liittyvistä vaatimuksista sekä yhdenmukaistetuilla että yhdenmukaistamattomilla aloilla. Katso Internet-sivusto http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/update/score/index.htm

⁶¹ Katso Internet-sivusto http://europa.eu.int/comm/food/index_fr.html

teknisten eritelmien välillä, joilla määritetään tuotteelta vaadittavat ominaisuudet. Tämä vahvistaa yhteisön lainsäädäntötoimen olevan tarpeen. Tässä tarkoituksessa komissio aikoo antaa täydennettyjä elintarvikkeita koskevan direktiiviehdotuksen vuoden 2002 loppuun mennessä, kuten elintarvikkeiden turvallisuutta koskevan valkoisen kirjan toimintasuunnitelmassa ilmoitettiin. Ehdotuksen tarkoituksena on antaa säännöksiä, joita sovelletaan sellaisten elintarvikkeiden kaupan pitämiseen, joihin on lisätty ravintoaineita, kuten vitamiineja ja kivennäisaineita.

Lisäksi vastaukset vahvistivat tiedot, jotka komissio on saanut rikkomisesta johtuvien menettelyjen kautta.

4.3. Erilaiset ajoneuvot: linja-autot, kuorma-autot, perävaunut⁶² ja polkupyörät

Linja-autojen alalla suoritetuista tutkimuksista ilmenee, että lähes 60 prosenttia kansallisista viranomaisista on kohdannut ongelmia vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisessa. Kun otetaan huomioon, että lähes kaikki kyselyn kohteena olleet viranomaiset ilmoittivat markkinoille saattamista edeltävästä kansallisesta tyyppihyväksyntämenettelystä, ei ole yllättävää, että yksi tärkeimmistä ongelmien aiheuttajista liittyy yritysten mukaan siihen, että tyyppihyväksyntämenettelyt ovat raskaita ja että tietyistä linja-autoista on tehtävä paikallisten vaatimusten mukaisia, jotta niitä voitaisiin pitää kaupan. Haastatelluista viranomaisista 40 prosenttia piti suurimpana ongelmana linja-autojen mittoja.

Kuorma-autojen alalla kaupan pitämiseen liittyvät ongelmat ovat määrältään ja luonteeltaan hyvin samanlaisia kuin linja-autojen alalla. Kuorma-autojen kaupan pitäminen toisessa jäsenvaltiossa oli pyrkimyksenä 223:ssa tapauksessa, ja niistä 34 prosenttiin liittyi ongelmia. Eniten ongelmia näyttävät aiheuttavan vastaanottavan jäsenvaltion pakollisten teknisten määräysten noudattaminen sekä tuotantopaikan jäsenvaltiossa saatujen todistusten tunnustamisesta kieltäytyminen. On syytä korostaa, että 70 prosentissa ongelmatapauksista yritys on joutunut mukauttamaan tuotteensa kysyntään tai vastaanottavan jäsenvaltion vaatimuksiin.

Perävaunujen alalla haastatellut yritykset ilmoittivat, että tiettyjä teknisiä vaatimuksia asetetaan erilaisissa paikallisissa liikennettä koskevissa säännöstöissä, joiden velvoitteet vaihtelevat huomattavasti eri maissa (esim. suurimmat sallitut mitat, erityiset merkinantolaitteet, suurimmat sallitut akselipainot jne.). Tapauksista 61 prosentissa yritys ei ollut kohdannut ongelmia tuotteensa kaupan pitämisessä. On kuitenkin mahdollista, että valmistajat pyrkivät tuotantovaiheessa noudattamaan vastaanottavan jäsenvaltion säännöstöissä asetettuja määräyksiä.

Polkupyöriä ei ole yhdenmukaistettu yhteisön tasolla. Tutkimuksista selviää, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamiseen liittyviä ongelmatilanteita esiintyy melko vähän. Yksikään haastatelluista viranomaisista ei ehdottanut yhdenmukaistamista tälle alalle. Talouden toimijoiden kannalta vaikeudet näyttävät liittyvän pääasiassa neljään jäsenvaltioon. Lisäksi polkupyöräalan toimijoilla näyttää olevan suuri valmius mukauttaa tuotantoaan kohdemarkkinoiden kysyntään: 68 prosenttia haastatelluista valmistajista ilmoitti mukauttavansa polkupyöriään vastaamaan paikallisia kulutustottumuksia. Tutkimuksissa saatujen vastausten

⁶² Linja-autot, kuorma-autot ja perävaunut on yhdenmukaistettu osittain. Katso Internet-sivusto <http://europa.eu.int/comm/enterprise/automotive/index.htm>

perusteella ei kuitenkaan voida arvioida, missä määrin erilaiset paikalliset säännöt, jotka voivat sisältää toisistaan poikkeavia teknisiä määräyksiä ja joiden perusteella valmistajat joutuvat mukauttamaan tuotteitaan, vaikuttavat suoraan paikallisiin kulutustottumuksiin.

4.4. Rakennustuotteet

Kun rakennusalan tuotteita koskevan direktiivin 89/106/ETY⁶³ 4 artiklassa tarkoitettuja teknisiä eritelmiä ei ole, vastavuoroista tunnustamista sovelletaan useisiin rakennusalan tuotteisiin, joita ovat muun muassa liikenneturvallisuutta edistävät laitteet, putket ja letkut sekä muuratut rakenteet⁶⁴.

Noin 54 prosenttia kyselylomakkeeseen vastanneista yrityksistä ilmoitti ongelmista, ja muut 46 prosenttia toimivat pääasiassa tuonnin alalla. On mahdollista, että tuojat hyötyvät siitä, että tuottajat huolehtivat usein lupa- ja todistusmenettelyistä, joilloin tuojat voivat myydä asianmukaisen luvan tai todistuksen saaneita tuotteita. Vastauksista 80 prosentissa pidetään suurena ongelmana erilaisia testausmenetelmiä sekä pakollisia testejä, joiden tekijänä on pakollisen vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn perusteella oltava kolmas osapuoli (73 % vastauksista).

Haastatellut kansalliset viranomaiset eivät ilmeisesti ole kohdanneet yhtä paljon ongelmia kuin talouden toimijat. Vaikka markkinoille saattamista koskevia menettelyjä onkin ollut merkittävä määrä, vain 35 prosenttia kansallisista viranomaisista ilmoittaa kohdanneensa vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyviä ongelmia. Neljäsosa kansallisista viranomaisista ei ole hyväksynyt sitä, että muista jäsenvaltioista tulevat tuotteet takaavat vastaavantasaisen suojan.

4.5. Tikkaat ja rakennustelineet, joita ei liitetä osaksi rakennusta

Yrityksistä 71 prosenttia ei ilmoittanut mistään ongelmista, mutta yksikään niistä ei tuota nimenomaan tämäntyyppisiä tuotteita. Ongelmista ilmoittivat ainoastaan ne tuottajat, jotka muodostavat jäljelle jäävät 29 prosenttia⁶⁵. Ongelmatapauksista 80 prosenttia liittyy siihen, että tuottajien toimittajat todistukset ja tiedot eivät ole vakuuttaneet kansallisia viranomaisia siitä, että tuote tarjoaa vastaavantasaisen suojan kuin vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetään. Yhden jäsenvaltion lainsäädännön perusteella velvoitettiin neljä tikkaiden tuottajaa mukauttamaan tuotteensa kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä vastaaviksi. Tutkimuksissa saatujen vastausten perusteella mikään muu jäsenvaltio ei ole velvoittanut asianomaisia tuottajia mukauttamaan tuotteitaan.

Koska viranomaiset ovat yleisesti ottaen kohdanneet vähän ongelmia, harvat niistä pitävät yhdenmukaistamista toivottavana.

⁶³ Neuvoston direktiivi 89/106/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1988, rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä.

⁶⁴ On syytä korostaa, että vastavuoroisen tunnustamisen merkitys vähenee tällä sektorilla voimakkaasti, kun yhdenmukaistetut standardit hyväksytään asteittain ja eurooppalaisia teknisiä hyväksyntöjä sovelletaan systemaattisemmin. Tarkempi kuvaus viimeaikaisesta edistymisestä tällä erityisalalla on seuraavassa osoitteessa: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/index.htm>

⁶⁵ 5 yritystä.

4.6. Muut tuoteluokat

Lastentarvikkeiden alalla suoritetuista tutkimuksista ilmenee, että vaikeudet näiden tarvikkeiden kaupan pitämisessä unionin alueella ovat vähäisiä. Havaittujen ongelmien vähäinen määrä johtuu ilmeisesti eurooppalaisista turvastandardeista, jotka koskevat lastensänkyjä ja autojen turvaistuimia.

Palo- ja varashälytínjärjestelmät muodostavat erityisen tuoteryhmän toisaalta siksi, että niihin sovelletaan samanaikaisesti useita direktiivejä⁶⁶, ja toisaalta siksi, että vakuutusyrityksillä on tärkeä merkitys, koska ne pyrkivät edistämään tietyt laatustandardit täyttävien hälytínjärjestelmien asentamista⁶⁷. Ongelmat näyttävät olevan melko harvinaisia. Tämántyyppisten tuotteiden tekninen monimutkaisuus selittää todennäköisesti sen, miksi viranomaiset ilmoittivat useammista ongelmista kuin talouden toimijat ja miksi 39 prosenttia viranomaisista toivoo yhdenmukaistamisen täydennystä.

Ensi näkemältä jalometalliesineiden alalla näyttää olevan vähän ongelmia. Tärkeimmät ongelmat johtuvat velvoitteesta saada kansallinen leima⁶⁸ ja eroista vähimmäispitoisuuden kansallisissa määritelmissä⁶⁹ ja nikkelipitoisuudessa. Niihin jäsenvaltioihin sijoittautuneet valmistajat, joissa vähimmäispitoisuus on alhainen, joutuvat joissain tapauksissa pitämään tuotteitaan kaupan muulla myyntinimikkeellä kuin "kulta" tai suunnittelemaan erilaisia tuotelinjoja, mikä pakottaa ne tarkistamaan valmistusmenetelmiään. Sen sijaan osa haastatelluista yrityksistä antoi ymmärtää, että kuluttajien maku ja tottumukset vaihtelevat maasta toiseen ja että valmistajien on useimmiten mukautettava tuotteitaan puhtaasti kaupallisista syistä.

Kansalliset viranomaiset vahvistavat tiedot leimausjärjestelmien yleistymisestä ja vastavuoroisen tunnustamisen ongelmista, vaikka hallinnollinen yhteistyö onkin pitkälle kehitettyä. Onkin loogista, että puolet haastatelluista viranomaisista toivoo yhdenmukaistamista jalometallien alalla ja että toinen puoli toivoo hallinnollisen yhteistyön vahvistamista⁷⁰.

Säiliöiden alalla yrityksiltä saadut vastaukset näyttävät osoittavan, että vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyviä ongelmia on vähän. Kuitenkin ne yritykset,

⁶⁶ Neuvoston direktiivi 73/23/ETY, annettu 19 päivänä helmikuuta 1973, tietyllä jännitealueella toimivia sähkölaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä; neuvoston direktiivi 89/336/ETY, annettu 3 päivänä toukokuuta 1989, sähkömagneettista yhteensopivuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä; sekä joidenkin järjestelmien osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1999, radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta.

⁶⁷ Katso <http://www.cea.assur.org/cea/v1.1/publ/fr/ouvrage/> et <http://www.efsac.org/list.html>

⁶⁸ Leimalla todistetaan tuotteen vaatimustenmukaisuus kultapitoisuuden ja nikkelipitoisuuden osalta. Kansallisen leiman vaatiminen näyttäisi vaikeuttavan jalometalliesineiden kaupan pitämistä kymmenessä jäsenvaltiossa. Katso tähän aiheeseen liittyen yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikaiset tuomiot: asia C-84/00, komissio v. Ranska, tuomio 14. kesäkuuta 2001, ja asia C-30/99, komissio v. Irlanti, tuomio 21. kesäkuuta 2001.

⁶⁹ Laillinen vähimmäispitoisuus tarkoittaa kultapitoisuutta, jota alemmalle pitoisuudelle toimivaltainen laitos ei anna leimaa, eikä esinettä voida pitää kaupan myyntinimikkeellä "kulta" kyseisessä maassa. Tälle vähimmäispitoisuudelle ei ole eurooppalaista standardia.

⁷⁰ Komissio on ehdottanut yhdenmukaistamista, johon ei ole vielä päästy: katso tästä aiheesta ehdotus neuvoston direktiiviksi jalometalliesineistä (EYVL C 318, 25.11.1993, s. 5), sellaisena kuin se on muutettuna ehdotuksella Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi jalometalliesineistä (EYVL C 209, 29.7.1994, s. 4).

joilla ei ole ollut mitään vaikeuksia, ovat usein kehittäneet toimintatapoja ongelmien välttämiseksi taikka toteuttavat työnsä asiakkaiden yksityiskohtaisten ohjeiden mukaisesti. Sen lisäksi, että kansalliset tekniset eritelvät, joissa määritellään tuotteelta vaadittavat ominaisuudet, ovat erilaisia, suurin ongelmien aiheuttaja näyttää olevan velvoite suorittaa kokonaan tai osittain uudelleen tyyppihyväksyntätestit, kun testit suorittavat kolmannet osapuolet käyttävät erilaisia testausmenetelmiä ja vaatimustenmukaisuuden arviointimenetelmiä.

Kansainvälisten ja erityisesti eurooppalaisten (kaikentyyppisiä) kontteja koskevien standardien olemassaolo näyttää helpottavan vastavuoroisen tunnustamisen soveltamista: tällä alalla ilmoitettiin vain vähän ongelmia.

5. HAVAINTOJA TUOTTEISIIN LIITTYVILLÄ ALOILLA, JOITA EI OLE YHDENMUKAISTETTU

*Komissio toteaa, että on hyvin vaikeaa saada todellista ja luotettavaa kuvaa vastavuoroisen tunnustamisen toiminnasta **tuotteiden** alalla, vaikka kansallisten viranomaisten ja talouden toimijoiden keskuudessa onkin suoritettu tutkimuksia kohdennettujen kysymysten pohjalta.*

Osa talouden toimijoista haluaa mukauttaa tuotteensa vastaamaan kohdemarkkinoiden kuluttajien makua eikä ole sen vuoksi hakenut vastavuoroista tunnustamista. Ne toimijat, jotka eivät halua mukauttaa tuotteitaan, ovat vastahakoisia kohtaamaan vaikeuksia, joita mahdolliset vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt vastaanottavassa jäsenvaltiossa saattavat aiheuttaa.

Kun näitä ongelmia ilmenee, niiden aiheuttajana on yleensä tietämättömyys vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta ja kansallisten viranomaisten epävarmuus periaatteen soveltamisen yksityiskohtaisista säännöistä.

5.1. Mitä tutkimukset kertovat vastavuoroisen tunnustamisen toiminnasta käytännössä?

Komissio on aina kohdannut huomattavia ongelmia pyrkiessään saamaan selvän ja luotettavan kuvan vastavuoroisen tunnustamisen tosiasiallisesta soveltamisesta, vaikka kyselyt olisivat olleet hyvin tarkkoja. Se toteaa, että kansallisilla viranomaisilla on hyvin vähän tilastotietoja niiden tapausten määrästä, joissa vastavuoroista tunnustamista on sovellettu, sitä on pyydetty tai se on hylätty. Monissa tapauksissa kansallinen lainsäädäntö ei edellytä kansallisten viranomaisten aktiivista väliintuloa ennen tuotteen markkinoille saattamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jotta vastavuoroista tunnustamista voitaisiin soveltaa. Lisäksi tietyissä tapauksissa ei ole ollut helppoa tunnistaa toimivaltaista kansallista viranomaista.

Talouden toimijoiden osalta näitä tilastoja ei joko ole tai niitä ei ole toimitettu komissiolle. Lisäksi joidenkin haastateltujen valmistajien kaupallinen strategia heikentää vastavuoroisen tunnustamisen toimintaa sisämarkkinoilla koskevien tietojen luotettavuutta. Itse asiassa nämä toimijat ilmoittavat, että tuotteiden kaupan pitämisessä ei ole ollut ongelmia, koska ne ovat toteuttaneet strategiaa ongelmien välttämiseksi. Yhden strategian mukaan tuotteet valmistetaan vastaamaan kohdemarkkinoiden kansallisia standardeja jo ennen kuin niitä yritetään pitää kaupan kyseisillä markkinoilla. Toisen strategian mukaan tuotteet jaotellaan useisiin linjoihin, joista kukin vastaa erilaista ja muita vaativampaa kansallista standardia, ja

tuote tyyppihyväksytetään kyseisistä standardeista vastaavilla viranomaisilla. Nämä kaksi strategiaa pakottavat valmistajat tarjoamaan erilaisia tuotesarjoja, mutta niiden avulla vältetään ongelmat kaupan pitämisessä. Tästä seuraa, että ainoastaan riittävän tuotemäärän tuottavat yritykset voivat kattaa näiden strategioiden kustannukset. Lisäksi joillain tutkituista aloista valmistajat toimivat tilausten perusteella ja tarjoavat asiakkaidensa haluamia ja kansallisten standardien mukaisia tuotteita mittatilaustyönä.

Toinen suuri ongelma liittyy alhaiseen vastausprosenttiin, ainakin tiettyjen tuoteluokkien osalta. Lukuun ottamatta käytettyyn menetelmään liittyviä syitä (puhelinkyselyt tai kirjalliset kyselyt), alhaisen vastausprosentin pääsyynä voi olla joidenkin talouden toimijoiden vastahakoisuus paljastaa tietoja, joita ne pitävät kaupallisesti strategisina tietoina. Alhainen vastausprosentti voi kuitenkin myös selittyä sillä, että yritykset arvioivat vastavuoroisen tunnustamisen toimivan hyvin, eikä ongelmien puuttuessa kyselyihin vastaamista pidetä tarpeellisena. Vastahakoisuus yhdistettynä tarkkojen tietojen puutteeseen näyttää olevan syynä siihen, että on mahdotonta mitata tai arvioida välittömiä tai välillisiä lisäkustannuksia, joita vastavuoroisen tunnustamisen soveltamiseen liittyvistä vaikeuksista aiheutuu.

Joka tapauksessa toteutetut kyselyt eivät tuottaneet suuria yllätyksiä. Niistä saatujen tietojen vertaaminen rikkomismenettelyjä koskeviin tietoihin osoittaa, että viimeksi mainitut muodostavat suhteellisen luotettavan lähteen siitä, mitkä ovat vastavuoroiseen tunnustamiseen sisämarkkinoilla liittyvät merkittävät ongelmat.

5.2. Tietämättömyyttä vastavuoroisesta tunnustamisesta ei pidä aliarvioida...

Tämän kertomuksen luvussa 4 kuvatut tutkimukset ja kohdassa 2.1.1 mainitut pyöreän pöydän keskustelut vahvistavat sen, että haastatelluista talouden toimijoista suuri osa ei edelleenkään tunne vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta⁷¹. Lisäksi, vaikka vastavuoroisen tunnustamisen periaate tunnetaan laajalti tuotteiden vapaaseen liikkuvuuteen sisämarkkinoilla liittyvänä käytännön sovelluksena, talouden toimijat eivät useinkaan hae sitä⁷². Koska talouden toimijat pyrkivät ensisijaisesti varmistamaan nopean pääsyn kansallisille markkinoille, seurauksena on usein, että tuote mukautetaan vastaanottavan jäsenvaltion kansallisia sääntöjä vastaavaksi. Toimijat arvioivat liian usein, että periaatteeseen vetoaminen ei saisi asianomaisia kansallisia viranomaisia muuttamaan kantaansa, ja ilmoittavat haluavansa välttää ajanhukkaa. Johtopäätöksenä onkin todettava, että jos vastavuoroisen tunnustamisen periaate tunnettaisiin paremmin kaikkien niiden tahojen keskuudessa, joita asia suoraan koskee, kohdemarkkinoille pääsyä voitaisiin helpottaa siten, että talouden toimijoille koituvat kustannukset olisivat mahdollisimman vähäiset.

5.3. Tietämättömyys ilmenee käytännössä ylivarovaisena suhtautumisena

Pyöreän pöydän keskustelut ja tutkimukset vahvistavat, että silloin kun kyseessä on tuntematon asia – tuntematon tuote, joka ei täsmälleen vastaa vastaanottavan jäsenvaltion teknisiä määräyksiä, tai vastaanottavassa jäsenvaltiossa tuntemattomat muut säännöt tai käytänteet – epävarmuus voittaa viranomaisten ja talouden

⁷¹ Katso liitteen taulukko 7.4.14.

⁷² Liitteen taulukot 7.4.4 ja 7.4.5.

toimijoiden asenteissa. Tämä epävarmuus ilmenee toisinaan liian suurena varovaisuutena niin haastateltujen talouden toimijoiden kuin kansallisten viranomaistenkin kohdalla, jotka ilmaisivat useaan otteeseen toiveensa vahvistaa ja parantaa hallinnollista yhteistyötä.

5.4. Tarkoittaako tietämättömyys periaatteen huonoa toimintaa?

Ei välttämättä. Tutkimukset osoittavat selvästi, että vastavuoroisen tunnustamisen periaate toimii tyydyttävästi useiden tuotteiden kohdalla (juomat, polkupyörät, tikkaat ja rakennustelineet, lastentarvikkeet). Valtaosalle näillä aloilla toimivista talouden toimijoista ja kansallisista viranomaisista kyseisten tuotteiden vapaa liikkuvuus on jo niin itsestäänselvää, että nimenomaisesta vetoamisesta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen on tullut tarpeetonta.

5.5. Onko tietämättömyys ongelma?

Tietämättömyydestä ei ole paljonkaan seurauksia yksinkertaisille tuotteille, jotka aiheuttavat vain vähän terveyteen, turvallisuuteen tai ympäristöön liittyviä riskejä. Tällöin jäsenvaltioiden välinen vastavuoroinen luottamus varmistaa kyseisten tuotteiden vapaan liikkuvuuden sisämarkkinoilla.

Tietämättömyys periaatteesta aiheuttaa sen sijaan todellisen ongelman niiden uusien tai monimutkaisten tuotteiden osalta, jotka kuuluvat vastaanottavan jäsenvaltion markkinoilla kansallisen lupamenettelyn tai muun vaatimustenmukaisuutta koskevan valvontamenettelyn piiriin. Ongelma koskee niin markkinoiden valvonnassa vaatimustenmukaisuuden arvioinnista vastaavia kansallisia viranomaisia kuin talouden toimijoita, jotka eivät halua mukauttaa tuotteitaan vastaanottavan jäsenvaltion markkinoille.

6. PÄÄTELMÄT

Vuosina 1999–2001 käynnistettyjen toimien lopputulos on positiivinen. Komissio pitää kuitenkin vastavuoroista tunnustamista koskevassa vuoden 1999 tiedonannossa ehdotettuja suuntaviivoja edelleen ajankohtaisina, kun otetaan huomioon edelleen ilmenevä puute vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen liittyvästä tiedosta sekä kansallisten viranomaisten epävarmuus periaatteen soveltamiseen liittyvistä yksityiskohtaisista säännöistä.

Komissio hyväksyy vastavuoroista tunnustamista koskevat käytännön suuntaviivat tiedonannolla jäsenvaltioille ja talouden toimijoille; siinä selvitetään asianomaisten oikeudet ja velvollisuudet tapauksissa, joissa vastavuoroisen tunnustamisen periaate tulee sovellettavaksi. Lisäksi komissio varmistaa, että nykyisiä välineitä käytetään entistä paremmin hyväksi, jotta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen moitteettomasta soveltamisesta tulee osa kansallisia lainsäädäntöjä ja hallinnollisia käytänteitä. Komissio toteuttaa kohdennettuja toimia niiden tuotteiden kohdalla, joista on viitteitä siitä, että vastavuoroinen tunnustaminen ei kaikissa tapauksissa toimi moitteettomasti.

Joka tapauksessa yhdenmukaistaminen yhteisön tasolla on edelleen parhaiten soveltuva ratkaisu niillä erityisaloilla, joilla kansallisilla määräyksillä annettu suojan taso vaihtelee niin paljon, että vastavuoroinen tunnustaminen ei voi täyttää tehtävänsä moitteettomasti (täydennetyt elintarvikkeet ja rakennustuotteet).

Komissio on hyväksynyt uuden palveluja koskevan strategian, jossa pyritään erityisesti parantamaan vastavuoroisen tunnustamisen soveltamista.

6.1. Tuotteet

Useita vastavuoroista tunnustamista koskevassa vuoden 1999 tiedonannossa ehdotettuja toimia on jo toteutettu, kun taas muita toteutetaan lähitulevaisuudessa⁷³.

Koska jatkuvasti on todettavissa, että vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen soveltamisesta puuttuu tietoa ja että kansalliset viranomaiset ovat epävarmoja sen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, komissio katsoo, että sen vuonna 1999 antamassa tiedonannossa⁷⁴ määriteltyä lähestymistapaa on jatkettava talouden toimijoiden ja kansallisten viranomaisten tietojen parantamiseksi.

Suunnitellut yksittäiset tai jatkuvat toimet ovat muun muassa seuraavanlaisia:

- selvemmät suuntaviivat vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisesta käytännön tilanteissa:
 - a) komissio antaa jäsenvaltioille ja talouden toimijoille tiedonannon, jossa selvitetään asianomaisten oikeudet ja velvollisuudet tapauksissa, joissa vastavuoroisen tunnustamisen periaate tulee sovellettavaksi. Jäsenvaltioille muistutetaan muun muassa velvollisuudesta sisällyttää systemaattisesti vastavuoroista tunnustamista koskeva lauseke jäsenvaltioiden lainsäädäntöihin⁷⁵ sekä velvollisuudesta varmistaa asianmukaisten perustelujen antaminen tapauksissa, joissa jäsenvaltio katsoo välttämättömäksi poiketa vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta
 - b) julkaistaan erityisaloja koskevia käytännön oppaita
 - c) tietojenvaihdosta viranomaisten välillä tehdään säännöllisempää ja hallinnollisen yhteistyön verkkoja parannetaan⁷⁶
 - d) käynnistetään koulutus- ja tiedotuskampanjoita
- nykyisiä välineitä käytetään entistä paremmin hyväksi, jotta vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen moitteettomasta soveltamisesta tulee osa kansallisia lainsäädäntöjä ja hallinnollisia käytänteitä. Näitä olemassa olevia välineitä ovat muun muassa valitus- ja rikkomismenettelyt; Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä; tietoyhteiskunnan palveluja koskevat säännöt; Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 3052/95/EY, tehty 13 päivänä joulukuuta 1995, tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteesta yhteisössä poikkeavia kansallisia toimenpiteitä koskevan tietojenvaihtomenettelyn luomisesta; sekä Euroopan parlamentin ja

⁷³ Katso yksityiskohtainen luettelo tämän kertomuksen liitteen taulukossa 7.5.

⁷⁴ KOM(1999)299 lopullinen, 16. kesäkuuta 1999 – Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille - Yhtenäismarkkinoiden toimintasuunnitelman seuranta vastavuoroisen tunnustamisen osalta.

⁷⁵ Katso erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-184/96, "hanhenmaksa", Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta, 22. lokakuuta 1998 antama tuomio, Kok. 1998, s. I-6197.

⁷⁶ Katso tämän kertomuksen kohta 2.2.3.

neuvoston direktiivi 2001/95/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2001, yleisestä tuoteturvallisuudesta

- toteutetaan entistä paremmin kohdennettuja toimia niiden tuotteiden kohdalla, joista on viitteitä siitä, että vastavuoroinen tunnustaminen ei kaikissa tapauksissa toimi moitteettomasti.

Tästä huolimatta on välttämätöntä syventää yhdenmukaistamista niillä erityisaloilla, joilla teknisten sääntöjen monimuotoisuus ja/tai eroavaisuudet aiheuttavat liikaa ongelmia, jotta vastavuoroinen tunnustamisen periaate voisi toimia moitteettomasti⁷⁷. Tällaisessa tapauksessa yhdenmukaistamisen on katettava kaikki ne ongelmat, joihin vastavuoroinen tunnustaminen ei voi tarjota tehokasta ratkaisua. Ensisijaisena toimintana on hyväksyä aiempaa nopeammin yhdenmukaistetut eurooppalaiset standardit niille tuoteluokille, joihin sovelletaan yhteisön direktiiviä (esim. rakennusalan tuotteita koskeva direktiivi 89/106/ETY, uusi direktiivi yleisestä tuoteturvallisuudesta jne.)⁷⁸.

6.2. Ammattipätevyys: yksinkertaistaminen ja koontaminen välttämätöntä

Euroopan komissio on antanut ehdotuksen direktiiviksi⁷⁹, jonka tarkoituksena on selventää ja yksinkertaistaa sääntöjä ammattihenkilöiden vapaan liikkuvuuden helpottamiseksi jäsenvaltioiden välillä, erityisesti Euroopan unionin tuleva laajentuminen huomioon ottaen. Ehdotuksella korvattaisiin nykyiset viisitoista tätä alaa koskevaa direktiiviä. Se on ensimmäinen yhteisön järjestelmän kokonaisuudistus sen luomisesta alkaen.

Rajoittamatta muuttaville ammattihenkilöille annettuja nykyisiä takeita ehdotukseen sisältyy useita muutoksia nykyisiin sääntöihin. Ne koskevat muun muassa palvelujen tarjoamisen vapauttamista entisestään, ammattipätevyyden tunnustamisen automaattisuuden lisäämistä sekä direktiivin ajantasaistamista koskevien menettelyjen joustavuuden lisäämistä. Komissio ehdottaa myös yhteistyön kehittämistä sen ja jäsenvaltioiden välillä, jotta kansalaiset saisivat paremmin tietoa oikeuksistaan ja heitä voitaisiin paremmin auttaa pätevyyden tunnustamisessa.

6.3. Palvelut: palvelujen tarjoamisen vapautta koskeva uusi strategia

Komissio on todennut, että eurooppalaiset yritykset ja kuluttajat tutkivat yleensä ensin mahdollisuuksia kansallisella tasolla ennen kuin ostavat, toimittavat tai käyttävät palveluja ulkomailla. Tästä toimintatavasta johtuu, että palveluihin keskittyvän uuden talouden tarjoamia mahdollisuuksia ei hyödynnetä täysimääräisesti. Sisämarkkinoita olisikin pidettävä kaikkien palveluntarjoajien ja asiakkaiden luonnollisina markkinoina.

⁷⁷ Katso esimerkiksi yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltävänä olevat asiat C-12/00 ja C-14/00. Ne koskevat kieltoa saattaa markkinoille tiettyjä kaakao- ja suklaatuotteita sillä nimikkeellä, jolla ne on saatettu markkinoille siinä jäsenvaltiossa, josta ne ovat peräisin.

⁷⁸ KOM(2001)527 lopullinen, 26. syyskuuta 2001: Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille neuvoston ja Euroopan parlamentin vuonna 1999 hyväksymiä eurooppalaista standardointia koskevia päätöslauselmia seuranneista toimista; katso myös kohta I.D marraskuun 2001 yhtenäismarkkinoiden tulostaulussa nro 9 (SEC(2001)1908).

⁷⁹ Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ammattipätevyyden tunnustamisesta, KOM(2002)119 lopullinen, 7. maaliskuuta 2002 – Katso myös http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/fr/qualifications/02-393.htm

Jotta tähän tavoitteeseen voitaisiin päästä nopeammin, komissio käynnisti uuden palveluja koskevan strategian⁸⁰. Yksi tämän strategian periaatteista on se, että perustamissopimuksen perusvapauksien (erityisesti sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden) toteuttamiseen perustuvilla todellisilla sisämarkkinoilla, joilla sovelletaan vastavuoroista tunnustamista ja suhteellisuusperiaatetta, poistetaan tarpeeton (ja usein ristiriitainen) säännösten päällekkäisyys, joka aiheuttaa rajatylittävän kaupan esteitä. Euroopan parlamentti on nimenomaisesti vahvistanut uudelleen, että alalla "olisi mahdollisuuksien mukaan sovellettava kansallisten sääntöjen vastavuoroista tunnustamista sekä alkuperämaan periaatetta"⁸¹. Sen sijaan yhdenmukaistaminen on yksi keino toteuttaa yhteisön tasolla korkea yleisen edun suoja, esimerkiksi kuluttajansuoja.

Komissio suorittaa kattavan ja systemaattisen analyysin kaikista pysyvistä palvelujen vapaan liikkuvuuden esteistä sekä niiden vaikutuksista muihin talouden sektoreihin. Analyysi koskee sääntöjä ja käytänteitä, jotka vaikuttavat kussakin kaupallisen prosessin kuudessa vaiheessa⁸². Lisäksi komissio arvioi, kuinka sääntelyn ja hallinnon käytänteiden erot estävät rajatylittävää palvelujen tarjontaa ja tehokkaiden liiketoimintamallien levittämistä unionissa. Analyysi pohjautuu kaupallisen prosessin kuuteen vaiheeseen. Tutkimuksen tulokset esitellään vuonna 2002 annettavassa kertomuksessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio kykenee tuolloin luettelemaan avainalueet, joilla voi olla tarpeen käynnistää rikkomismenettelyjä tai joilla on parannettava nykyisiä menetelmiä, joilla yrityksiä ja kansalaisia autetaan hyötymään sisämarkkinoista.

Tältä pohjalta käynnistetään toisessa vaiheessa uusi sarja aloitteita, joihin kuuluvat: toimet niiden esteiden poistamiseksi, jotka voidaan poistaa soveltamalla suoraan perustamissopimuksen periaatteita, muut kuin lainsäädännölliset toimet sekä toimet, joiden tarkoituksena on poistaa esteitä kohdennetun yhdenmukaistamisen avulla, johon kuuluu muun muassa mekanismi sen takaamiseksi, että sisämarkkinoilla kaikki yhteisön palveluntarjoajat voivat toimia kuin omilla kotimarkkinoillaan, mikä toteutuu erityisesti vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta tehokkaasti soveltamalla.

* * *

Komissio pyytää neuvostoa, Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa ottamaan huomioon tämän kertomuksen.

⁸⁰ "Palvelujen sisämarkkinastrategia", komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle, 29. joulukuuta 2000, KOM(2000) 888 lopullinen.

⁸¹ Katso päätöslauselma 4. lokakuuta 2001, A5-0310, PE 309.503.

⁸² Ensimmäinen vaihe on sijoittautuminen. Kun yritys on sijoittautunut jäsenvaltioon, sen on, ollakseen kilpailukykyinen ja tarjotakseen palvelujaan mahdollisimman tehokkaasti, käytettävä rekrytointipalveluja, rahoituspalveluja ja kaupallisia palveluja (toinen vaihe) sekä pystyttävä markkinoimaan omia palvelujaan (kolmas vaihe), tarjoamaan niitä (neljäs vaihe), määrittämään niiden hinnan ja myymään niitä (viides vaihe) – kaikki tämä on tehtävä optimaalisella tavalla. Yrityksen on myös järjestettävä huoltopalvelut saadakseen edelleen tilauksia sekä opittava tuntemaan markkinansa voidakseen parantaa palvelujaan (kuudes vaihe).

7. LIITTEET

7.1. Ammattipätevyyden osalta säänneltyjä ammatteja koskevat tilastot

<i>Taulukko 7.1.1: Vastavuoroinen tunnustaminen ammattipätevyyden osalta säänneltyjen ammattien alalla: tapaukset, joissa tutkintotodistus on tunnustettu</i>					
Ammatti	Ajanjakso	Määrä yhteensä	Valtiot, jotka eivät ole toimittaneet lukuja	Tärkeimmät vastaanottavat valtiot	Tärkeimmät kotivaltiot
Lääkärit	1997/1998	6517	D-F-Lux-P – vuonna 1998 myös E	UK-NL-EL-E-B	D-I-EL-IRL-B
Sairaanhoitajat	1997/1998	2496	D-LUX-IRL – vuonna 1997 A – vuonna 1998 UK ja E	UK-NL-F-S-B-	B-D-UK-F-FIN
Hammaslääkärit	1997/1998	779	D-LUX-P – vuonna 1998 F-UK-E	UK-E-NL-IT-IRL	S-D-B-UK-F
Kätilöt	1997/1998	164	D-LUX-IRL – vuonna 1997 A ja vuonna 1998 F-UK-E-FIN	NL-UK-B-I-E	B-UK-D-F-NL
Arkkitehdit	1997/1998	849	I-EL-FIN LUX – vuonna 1998 NL-FIN-(IRL-DK-S eivät vaadi lupaa ammatin harjoittamiseen).	UK-D-E-B-A	D-I-NL-UK-F-A
Eläinlääkärit	1997/1998	337	B-I-EL-E-NL-UK – vuonna 1997 A-P	F-IRL	B-D
Proviisorit	1997/1998	423	I -LUX-EL -PT-A – vuonna 1998 NL-IRL	IRL-F-UK-NL-DK	IRL-F-DE-UK-E

Taulukko 7.1.2: Vastavuoroinen tunnustaminen ammattipätevyyden osalta säänneltyjen ammattien alalla: tapaukset, joissa tutkintotodistus on tunnustettu (kaikki yleisen järjestelmän piiriin kuuluvat ammatit)

Ammatti	Ajanjakso	Määrä yhteensä	Valtiot, jotka eivät ole toimittaneet lukuja	Tärkeimmät vastaanottavat valtiot	Tärkeimmät kotivaltiot
Kaikki yleisen järjestelmän piiriin kuuluvat ammatit joista:	1997/1998	10639⁸³	EL	UK-NO-D-IRL-LUX	UK-D-B-NL-S
- opettajia		2431		B-NL-D-UK-F	UK-LUX-E-A-NO
- fysioterapeutteja		2068		D-E-UK-B-F	D-UK-NO-IRL-E
- insinöörejä		762		UK-D-DK-IRL-E	UK-IRL-I-D-IS
- asianajajia		326		UK-D-F-A-IRL	IRL-D-E-B-I
Kaikki yleisen järjestelmän piiriin kuuluvat ammatit joista:	1999/2000	8118⁸⁴	E-IRL-F	UK-LUX-D-NO-NL	D-B-NL-F-E
- opettajia		2145		UK-NL-NO-IT-DE	E-D-B-F-SV
- fysioterapeutteja		1192		D-LUX-NO-A-UK	B-D-NL-UK-F
- insinöörejä		189		I-UK-D-ISL	DK-D-IRL-A-UK
- asianajajia		425		UK-B-I-D-F	D-I-E-F-IRL

Taulukko 7.1.3: Ammattipätevyyden osalta säänneltyjen ammattien alalla vastaanotettujen kantelujen määrä ajanjaksolla 1999–2000

Ammatti	Kantelujen määrä
Lääkärit	0
Sairaanhoitajat	0
Hammaslääkärit	5
Proviisorit	2
Eläinlääkärit	0
Muut terveydenhuollon ammatit	8
Arkkitehdit	3
Opettajat	2
Insinöörit	5
Asianajajat	8
Muut	12
Yhteensä	45

⁸³ ETA-maat mukaan luettuina.

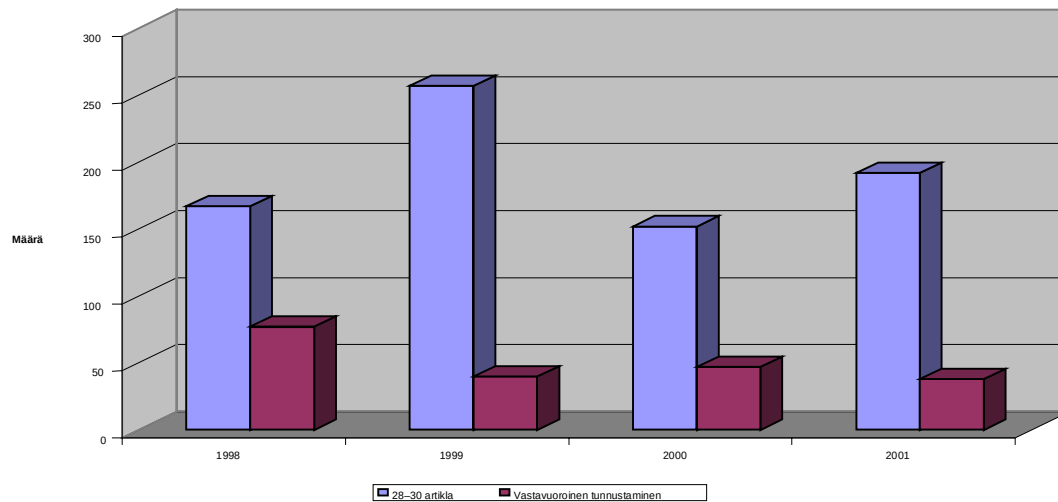
⁸⁴ ETA-maat mukaan luettuina.

7.2. Tuotteet: tilastot kanteluista ja rikkomistapauksista

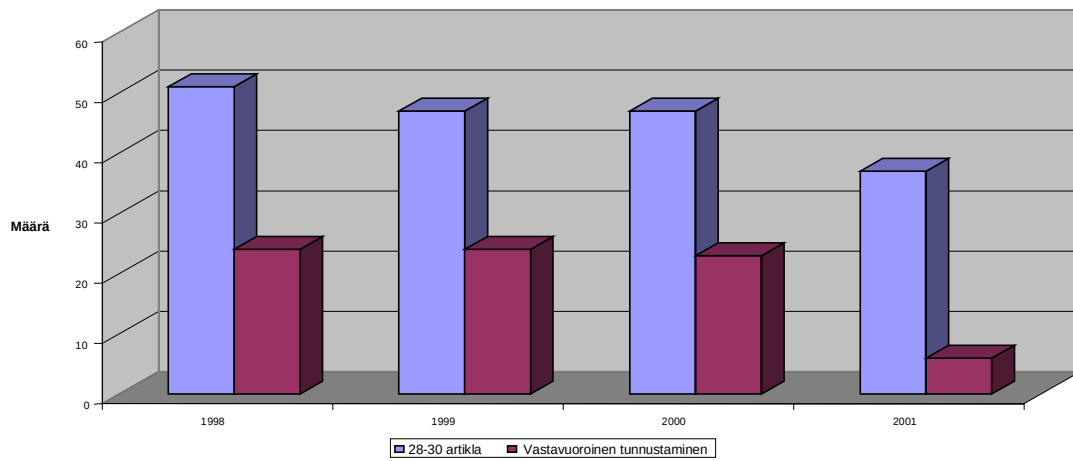
Taulukko 7.2.1: Tilastot vastavuoroista tunnustamista tuotteiden alalla koskevista kanteluista ja rikkomistapauksista ajanjaksolla 1998–2001					
Jäsenvaltio	<i>Tapaukset, jotka on ratkaistu tai joiden käsittely on lopetettu kyseisenä ajanjaksona</i>	<i>Käynnissä olevia rikkomisesta johtuvia menettelyjä 31.12.2001</i>	<i>Tutkittavana olevia tapauksia 31.12.2001</i>	Kyseisenä ajanjaksona käsiteltyjen tapausten määrä yhteensä	<i>Kyseisenä ajanjaksona kirjatut uudet tapaukset</i>
Belgia	12	10	3	25	21
Tanska	6	4	2	12	9
Saksa	22	6	18	46	32
Kreikka	5	5	2	12	9
Espanja	10	3	1	14	9
Ranska	50	14	9	73	41
Irlanti	1	3	0	4	4
Italia	20	10	5	35	13
Luxemburg	0	0	0	0	0
Alankomaat	10	8	3	21	12
Itävalta	9	4	2	15	11
Portugali	4	2	0	6	3
Suomi	6	2	7	15	13
Ruotsi	16	4	6	26	12
Yhdistynyt kuningaskunta	14	2	2	18	13
Yhteensä	185	77	60	322	202

Taulukko 7.2.2: Tilastot, jotka koskevat vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyvien tapausten osuutta kaikista EY:n perustamissopimuksen 28–30 artiklan alaan kuuluvista tapauksista (1998–2001)			
Jäsenvaltio	<i>28–30 artiklaa koskevia tapauksia yhteensä</i>	<i>Vastavuoroista tunnustamista koskevia tapauksia</i>	Osuus
Belgia	100	25	25 %
Tanska	86	12	14 %
Saksa	118	46	39 %
Kreikka	109	12	11 %
Espanja	52	14	27 %
Ranska	225	73	32 %
Irlanti	20	4	20 %
Italia	133	35	26 %
Luxemburg	4	0	0 %
Alankomaat	47	21	45 %
Itävalta	59	15	25 %
Portugali	18	6	33 %
Suomi	48	15	31 %
Ruotsi	92	26	28 %
Yhdistynyt kuningaskunta	57	18	32 %
Yhteensä	1168	322	28 %

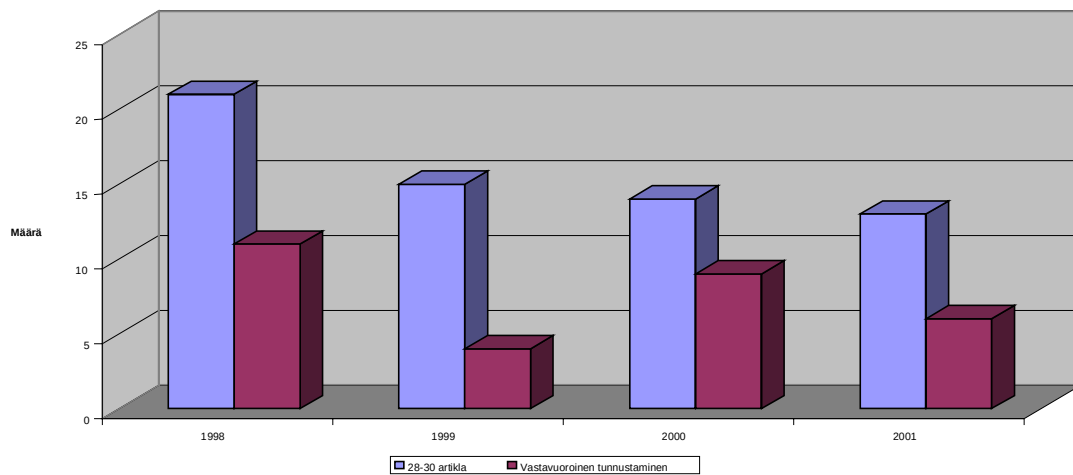
Uudet kirjatut tapaukset (EY:n perustamissopimuksen 28–30 artikla)

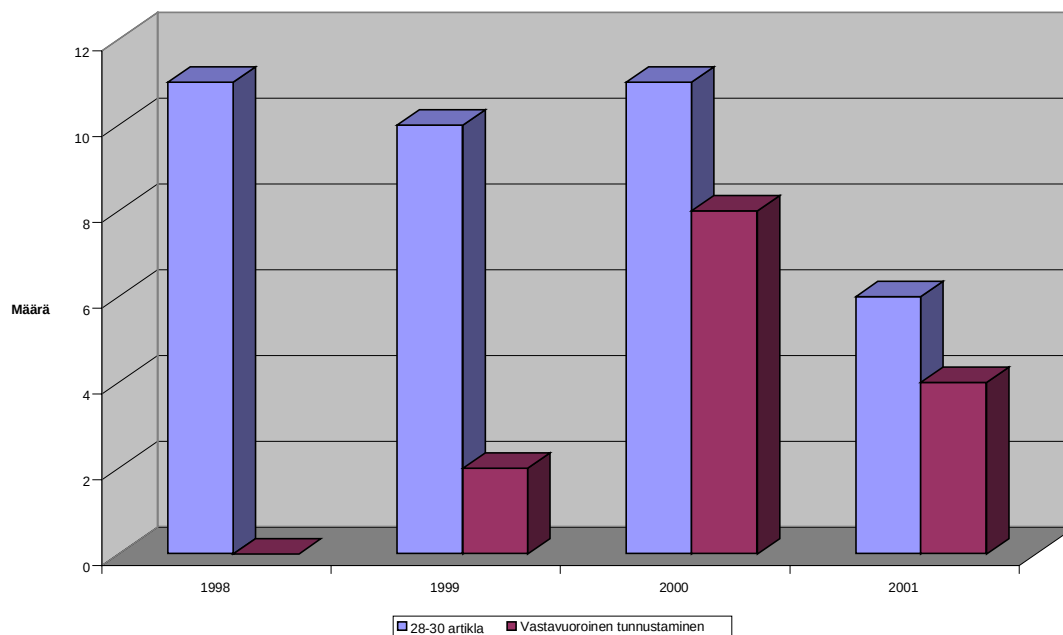
Viralliset ilmoitukset (EY:n perustamissopimuksen 28–30 artikla)

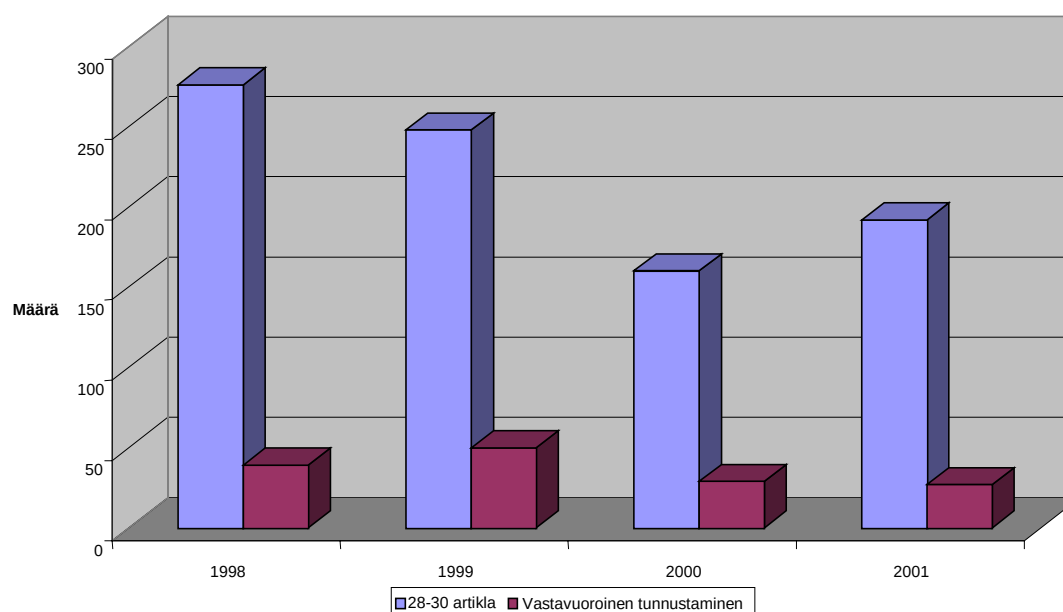
Perustellut lausunnot (EY:n perustamissopimuksen 28-30 artikla)

Yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetut asiat (EY:n perustamissopimuksen 28–30 artikla)

Asiat, joiden käsittely on lopetettu (EY:n perustamissopimuksen 28–30 artikla)

Taulukko 7.2.3: Tapaukset eriteltyinä tuotesektorin mukaan (1998–2001)

<i>Tuotesektori</i>	<i>Kanteluiden määrä</i>	<i>Prosenttiosuus</i>	<i>Rikkomistapausten määrä</i>	<i>Prosenttiosuus</i>
Elintarvikkeet:				
Täydennetyt tuotteet	23	7,14 %	13	13,40 %
Ravintolisät	28	8,70 %	5	5,15 %
Muut	48	14,91 %	21	21,65 %
Elintarvikkeet yhteensä	99	30,75 %	39	40,21 %
Lääkinnälliset laitteet	3	0,93 %	1	1,03 %
Tekstiilit	4	1,24 %	1	1,03 %
Polttoaineet	2	0,62 %	0	0,00 %
Ajoneuvot:				
Autot	38	11,80 %	5	5,15 %
Moottoripyörät / polkupyörät	14	4,35 %	1	1,03 %
Varaosat	8	2,48 %	4	4,12 %
Muut	14	4,35 %	2	2,06 %
Ajoneuvot yhteensä	74	22,98 %	12	12,37 %
Palo- ja varashälytín-järjestelmät	10	3,11 %	3	3,09 %
Lentokoneet	4	1,24 %	2	2,06 %
Televiestintä	4	1,24 %	1	1,03 %
Rakennusala	28	8,70 %	7	7,22 %
Jalometallit	17	5,28 %	9	9,28 %
Torjunta-aineet ja muut kemikaalit	13	4,04 %	4	4,12 %
Tikkaat	4	1,24 %	2	2,06 %
Koneet	23	7,14 %	4	4,12 %
Metrologia	4	1,24 %	2	2,06 %
Muut	33	10,25 %	10	10,31 %

Taulukko 7.2.4: Direktiivin 98/34/EY soveltaminen (1999–2001)			
	1999	2000	2001
Ilmoitukset yhteensä	591	751	530
Televiestintä	70	186	47
Elintarvikkeet/maataloustuotteet	125	127	108
Liikenne	90	131	69
Rakennusala	73	109	99
Mekaniikka	61	42	25
Kemikaalit	37	33	19
Lääkevalmisteet	27	13	24
Kotitalous- ja vapaa-ajan tuotteet	9	8	13
Energia, mineraalit, puu	24	26	32
Ympäristö, pakkaukset	44	33	37
Terveys, lääkinnälliset laitteet	3	5	6
Muut tuotteet	17	15	26
Tietoyhteiskunnan palvelut	11	23	25

Direktiivin 98/34/EY soveltaminen: yksityiskohtaiset lausunnot ja huomautukset (1999–2001)			
	1999	2000	2001
Yksityiskohtaiset lausunnot	148	144	152
komission antamat	43	49	62
jäsenvaltioiden antamat	105	95	90
Huomautukset	408	444	299
komission antamat	155	242	147
jäsenvaltioiden antamat	253	202	152

Taulukko 7.2.5: Pakettikokoukset jäsenvaltioissa ajanjaksolla 1998–2001			
Vuosi	Kokouksia	Käsiteltyjä tapauksia	Kussakin kokouksessa käsiteltyjä tapauksia keskimäärin
1998	19	240	12,63
1999	13	155	11,92
2000	11	164	14,91
2001	10	120	12
Yhteensä	53	679	12,81

7.3. Tuotteet: tulokset kansallisten viranomaisten keskuudessa tehdyistä tutkimuksista

Taulukko 7.3.1: Vetoaminen alkuperäjäsenvaltion sääntöihin			
Tuotetyyppi	<i>Kansallisia viranomaisia, joiden ilmoituksen mukaan toisen jäsenvaltion kansallisiin sääntöihin on vedottu</i>	<i>Kansallisia viranomaisia, joiden ilmoituksen mukaan vastavuoroista tunnustamista koskevaan lausekkeeseen on vedottu</i>	<i>Kansallisia viranomaisia, joiden ilmoituksen mukaan ennakkolupamenettely on käytössä</i>
Linja-autot ja kuorma-autot	33 %	6 %	82 %
Hälytínjärjestelmät	32 %	26 %	22 %
Polkupyörät	50 %	0 %	18 %
Juomat ⁸⁵	35 %	15 %	5 %
Säiliöt ja kontit	19 %	0 %	71 %
Tikkaat ja rakennustelineet	6 %	12 %	12 %
Jalometallit	31 %	25 %	63 %
Rakennusalan tuotteet	35 %	24 %	59 %
Lastentarvikkeet	19 %	19 %	0 %
Säilykkeet	21 %	53 %	11 %
Ravintolisät ⁸⁶	53 %	40 %	40 %

Taulukko 7.3.2: Hallinnollinen yhteistyö				
Tuotetyyppi	<i>Kansallisia viranomaisia, jotka osallistuvat jonkintyyppiseen hallinnolliseen yhteistyöhön yhteisön sisällä</i>	<i>Kansallisia viranomaisia, jotka osallistuvat jonkintyyppiseen hallinnolliseen yhteistyöhön yhteisön sisällä ja ovat siihen tyytyväisiä</i>	<i>Kansallisia viranomaisia, jotka toivovat yhteisön sisäisen hallinnollisen yhteistyön vahvistamista</i>	
			<i>kaikista haastatelluista viranomaisista</i>	<i>hallinnolliseen yhteistyöhön jo osallistuvista viranomaisista</i>
Linja-autot ja kuorma-autot	59 %	73 %	29 %	45 %
Hälytínjärjestelmät	33 %	57 %	17 %	57 %
Polkupyörät	30 %	100 %	10 %	33 %
Juomat	55 %	64 %	29 %	9 %
Säiliöt ja kontit	19 %	80 %	29 %	40 %
Tikkaat ja rakennustelineet	47 %	75 %	29 %	50 %
Jalometallit	81 %	57 %	44 %	43 %
Rakennusalan tuotteet	65 %	42 %	29 %	50 %
Lastentarvikkeet	57 %	75 %	33 %	50 %
Säilykkeet	58 %	55 %	37 %	27 %
Ravintolisät	53 %	86 %	20 %	43 %

⁸⁵ "Juomat" tarkoittaa alkoholittomia juomia ja olutta.

⁸⁶ "Ravintolisät" tarkoittaa ravintolisä ja täydennettyjä tuotteita.

<i>Taulukko 7.3.3: Kansallisten viranomaisten toivoma yhdenmukaistaminen</i>	
<i>Tuotetyyppi</i>	<i>Kansallisia viranomaisia, jotka toivovat yhdenmukaistamista</i>
Linja-autot ja kuorma-autot	35 %
Hälytínjärjestelmät	39 %
Polkupyörät	0 %
Juomat	18 %
Säiliöt ja kontit	43 %
Tikkaat ja rakennustelineet	18 %
Jalometallit	50 %
Rakennusalan tuotteet	18 %
Lastentarvikkeet	24 %
Säilykkeet	21 %
Ravintolisät	47 %

<i>Taulukko 7.3.4: Kansalliset viranomaiset, jotka ovat kohdanneet vastavavuoroiseen tunnustamiseen liittyviä ongelmia</i>	
<i>Tuotetyyppi</i>	<i>Kansallisia viranomaisia, joilla on jo ollut vastavavuoroiseen tunnustamiseen liittyviä ongelmia</i>
Linja-autot ja kuorma-autot	59 %
Hälytínjärjestelmät	32 %
Polkupyörät	45 %
Juomat	50 %
Säiliöt ja kontit	43 %
Tikkaat ja rakennustelineet	29 %
Jalometallit	50 %
Rakennusalan tuotteet	35 %
Lastentarvikkeet	24 %
Säilykkeet	53 %
Ravintolisät	87 %

Taulukko 7.3.5: Kansallisten viranomaisten jo kohtaamien ongelmien luonne⁸⁷

<i>Tuotetyyppi</i>	<i>Laatutason tai käyttöominaisuuksien erot</i>	<i>Turvallisuus</i>	<i>Mitat</i>	<i>Myyntinimike</i>	<i>Terminologia</i>	<i>Symbolit</i>	<i>Testit</i>
Linja-autot ja kuorma-autot	27 %	33 %	40 %	13 %	0 %	0 %	13 %
Hälytínjärjestelmät	29 %	12 %	6 %	12 %	18 %	18 %	24 %
Polkupyörät	20 %	30 %	0 %	10 %	10 %	0 %	10 %
Juomat	30 %	25 %	5 %	20 %	5 %	0 %	10 %
Säiliöt ja kontit	14 %	33 %	10 %	0 %	0 %	5 %	19 %
Tikkaat ja rakennustelineet	24 %	47 %	18 %	6 %	6 %	0 %	12 %
Jalometallit	31 %	6 %	0 %	25 %	6 %	6 %	6 %
Rakennusalan tuotteet	41 %	41 %	18 %	12 %	18 %	6 %	24 %
Lastentarvikkeet	14 %	57 %	10 %	19 %	5 %	14 %	14 %
Säilykkeet	37 %	32 %	5 %	26 %	0 %	0 %	16 %
Ravintolisät	40 %	80 %	7 %	47 %	13 %	7 %	20 %

<i>Tuotetyyppi</i>	<i>Testausmenetelmät</i>	<i>Pakkaus</i>	<i>Merkinnät</i>	<i>Pakkausmerkin-</i> <i>nät</i>	<i>Vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt</i>	<i>Tuotantomenetelmät ja -prosessit, joilla on suora vaikutus tuotteeseen</i>
Linja-autot ja kuorma-autot	7 %	0 %	0 %	7 %	0 %	7 %
Hälytínjärjestelmät	18 %	6 %	18 %	24 %	29 %	0 %
Polkupyörät	10 %	10 %	10 %	10 %	10 %	0 %
Juomat	5 %	0 %	15 %	35 %	10 %	10 %
Säiliöt ja kontit	14 %	0 %	10 %	0 %	10 %	5 %
Tikkaat ja rakennustelineet	12 %	18 %	6 %	18 %	6 %	0 %
Jalometallit	13 %	0 %	38 %	31 %	13 %	13 %
Rakennusalan tuotteet	29 %	6 %	24 %	12 %	24 %	18 %
Lastentarvikkeet	19 %	19 %	14 %	14 %	24 %	10 %
Säilykkeet	21 %	16 %	26 %	42 %	11 %	16 %
Ravintolisät	7 %	7 %	40 %	60 %	13 %	20 %

⁸⁷

Useat vastaukset mahdollisia.

Taulukko 7.3.6: Tiedot, joita kansalliset viranomaiset pyytävät tuotteen vaatimustenmukaisuutta tarkastettaessa⁸⁸					
Tuotetyyppi	Niiden viranomaisten osuus, jotka pyytävät tietoja tuotteesta	Pyydettyjen tietojen luonne			
		jo sovelletut pakolliset tekniset määräykset	jo saadut todistukset	vapaaehtoiset standardit, joita noudatettu	muut asiakirjat
Linja-autot ja kuorma-autot	65 %	47 %	65 %	0 %	12 %
Hälytínjärjestelmät	56 %	44 %	44 %	33 %	33 %
Polkupyörät	40 %	20 %	30 %	20 %	20 %
Juomat	40 %	35 %	20 %	10 %	20 %
Säiliöt ja kontit	62 %	33 %	67 %	24 %	14 %
Tikkaat ja rakennustelineet	65 %	47 %	41 %	35 %	41 %
Jalometallit	56 %	38 %	31 %	13 %	19 %
Rakennustuotteet	76 %	59 %	71 %	47 %	35 %
Lastentarvikkeet	57 %	48 %	52 %	52 %	38 %
Säilykkeet	63 %	32 %	42 %	5 %	11 %
Ravintolisät	80 %	60 %	53 %	0 %	20 %

⁸⁸

Useat vastaukset mahdollisia.

Taulukko 7.3.7: Kansalliset viranomaiset, jotka ovat jo kieltäytyneet tunnustamasta vastaavaksi suojan tasoa, joka on vahvistettu⁸⁹:

<i>Tuotetyyppi</i>		<i>kyseiseen tuotteeseen sovelletuilla pakollisilla teknisillä määräyksillä</i>	<i>tuotteelle jo annetuilla todistuksilla</i>	<i>tuotteen kohdalla noudatetuissa vapaaehtoisissa standardeissa</i>
Linja-autot ja kuorma-autot	Kyllä	35 %	6 %	0 %
	Ei vastausta	18 %	35 %	29 %
Hälytinjärjestelmät	Kyllä	22 %	33 %	28 %
	Ei vastausta	39 %	39 %	39 %
Polkupyörät	Kyllä	0 %	20 %	10 %
	Ei vastausta	50 %	50 %	60 %
Juomat	Kyllä	10 %	0 %	0 %
	Ei vastausta	50 %	55 %	55 %
Säiliöt ja kontit	Kyllä	10 %	10 %	10 %
	Ei vastausta	38 %	38 %	38 %
Tikkaat ja rakennustelineet	Kyllä	12 %	18 %	12 %
	Ei vastausta	29 %	29 %	29 %
Jalometallit	Kyllä	19 %	6 %	0 %
	Ei vastausta	56 %	56 %	56 %
Rakennusalan tuotteet	Kyllä	24 %	18 %	0 %
	Ei vastausta	29 %	35 %	41 %
Lastentarvikkeet	Kyllä	10 %	19 %	14 %
	Ei vastausta	38 %	33 %	33 %
Säilykkeet	Kyllä	0 %	5 %	0 %
	Ei vastausta	37 %	32 %	37 %
Ravintolisät	Kyllä	13 %	7 %	7 %
	Ei vastausta	53 %	53 %	73 %

Taulukko 7.3.8: Näihin tutkimuksiin osallistuneiden kansallisten viranomaisten lukumäärä

Linja-autot ja kuorma-autot	17	Jalometallit	15
Hälytinjärjestelmät	16	Rakennusalan tuotteet	13
Polkupyörät	11	Lastentarvikkeet	21
Juomat	19	Säilykkeet	19
Säiliöt ja kontit	19	Ravintolisät	15
Tikkaat ja rakennustelineet	16	Yhteensä	181

⁸⁹

Useat vastaukset mahdollisia.

7.4. Tuotteet: talouden toimijoiden keskuudessa suoritettujen tutkimusten tulokset

Taulukko 7.4.1: Niiden talouden toimijoiden osuus, jotka ovat kohdanneet vaikeuksia tuotteiden kaupan pitämisessä toisessa jäsenvaltiossa

Linja-autot	34 %
Kuorma-autot	34 %
Pakettiautot	53 %
Perävaunut	39 %
Polkupyörät	33 %
Lastentarvikkeet	18 %
Palohälytínjärjestelmät	28 %
Varashälytínjärjestelmät	43 %
Jalometalliesineet	27 %
Säiliöt	41 %
Tikkaat ja rakennustelineet	29 %
Säilykkeet	33 %
Alkoholittomat juomat ja olut	41 %
Täydennetyt tuotteet	89 %
Rakennusalan tuotteet	54 %
Kontit	18 %

Taulukko 7.4.2: Yhteydet vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisiin

Talouden toimija on ollut yhteydessä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisiin viranomaisiin

<i>Ala</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>
Linja-autot	25 %	72 %
Kuorma-autot	11 %	34 %
Pakettiautot	25 %	48 %
Perävaunut	16 %	41 %
Polkupyörät	8 %	24 %
Lastentarvikkeet	5 %	27 %
Palohälytínjärjestelmät	12 %	43 %
Varashälytínjärjestelmät	11 %	25 %
Jalometalliesineet	5 %	18 %
Säiliöt	18 %	44 %
Kontit	5 %	27 %

(A) Suhteessa kaupanpitämisyritysten määrään

(B) Suhteessa ongelmien määrään

Taulukko 7.4.3: Vastaanottavan jäsenvaltion pyynnöt						
Ala	Viranomaiset ovat tiedustelleet, minkä teknisten eritelmien mukainen tuote on		Talouden toimija ei ole vedonnut siihen, että tuote vastaa siinä jäsenvaltiossa sovellettavia määräyksiä, jossa sitä pidetään kaupan tai jossa se on valmistettu		Talouden toimijan on täytynyt osoittaa tuotteen tarjoaman suojan tason vastaavan kansallisia määräyksiä	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Linja-autot	13 %	37 %	5 %	15 %	9 %	26 %
Kuorma-autot	10 %	30 %	5 %	14 %	5 %	14 %
Pakettiautot	16 %	30 %	4 %	7 %	16 %	30 %
Perävaunut	13 %	33 %	2 %	5 %	10 %	27 %
Polkupyörät	5 %	16 %	2 %	6 %	4 %	11 %
Lastentarvikkeet	4 %	20 %	1 %	8 %	3 %	14 %
Palohälytinjärjestelmät	8 %	28 %	1 %	4 %	11 %	38 %
Varashälytinjärjestelmät	4 %	9 %	1 %	2 %	9 %	22 %
Jalometalliesineet	2 %	8 %	2 %	8 %	1 %	1 %
Säiliöt	14 %	35 %	7 %	18 %	10 %	25 %
Kontit	5 %	27 %	0 %	0 %	2 %	13 %

(A) Suhteessa kaupanpitämisyritysten määrään

(B) Suhteessa ongelmien määrään

Taulukko 7.4.4: Talouden toimija on vedonnut vastavuoroista tunnustamista koskevaan lausekkeeseen		
Ala	(A)	(B)
Linja-autot	7 %	20 %
Kuorma-autot	4 %	11 %
Pakettiautot	12 %	22 %
Perävaunut	12 %	31 %
Polkupyörät	3 %	10 %
Lastentarvikkeet	3 %	16 %
Palohälytinjärjestelmät	11 %	38 %
Varashälytinjärjestelmät	0 %	0 %
Jalometalliesineet	1 %	5 %
Säiliöt	1 %	2 %
Kontit	4 %	20 %

(A) Suhteessa kaupanpitämisyritysten määrään

(B) Suhteessa ongelmien määrään

Taulukko 7.4.5: Syyt, joiden vuoksi lausekkeeseen ei ole vedottu

Ala	Tietämättömyys lausekkeesta		Talouden toimija arvelee, että tällä alalla ei ole lauseketta		Talouden toimija ei ole halunnut vedota lausekkeeseen		Muu syy	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Linja-autot	3 %	9 %	3 %	9 %	0 %	0 %	1 %	4 %
Kuorma-autot	0 %	0 %	1 %	2 %	4 %	12 %	1 %	2 %
Pakettiautot	6 %	11 %	4 %	7 %	0 %	0 %	4 %	7 %
Perävaunut	2 %	6 %	2 %	5 %	3 %	7 %	1 %	1 %
Polkupyörät	2 %	6 %	1 %	3 %	0 %	0 %	2 %	6 %
Lastentarvikkeet	1 %	4 %	0 %	0 %	1 %	1 %	1 %	6 %
Palohälytínjärjestelmät	2 %	6 %	0 %	0 %	0 %	0 %	1 %	2 %
Varashälytínjärjestelmät	10 %	23 %	0 %	0 %	0 %	0 %	1 %	2 %
Jalometalliesineet	1 %	5 %	1 %	4 %	1 %	1 %	1 %	2 %
Säiliöt	6 %	14 %	3 %	7 %	2 %	4 %	5 %	11 %
Kontit	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %

(A) Suhteessa kaupanpitämisyriytsten määrään

(B) Suhteessa ongelmien määrään

Taulukko 7.4.6: Viranomaiset ovat todenneet, että tuotteen tarjoama suoja ei ole tasoltaan vastaava

Ala	(A)	(B)
Linja-autot	9 %	26 %
Kuorma-autot	6 %	19 %
Pakettiautot	22 %	41 %
Perävaunut	4 %	9 %
Polkupyörät	1 %	3 %
Lastentarvikkeet	2 %	12 %
Palohälytínjärjestelmät	6 %	21 %
Varashälytínjärjestelmät	0 %	0 %
Jalometalliesineet	1 %	5 %
Säiliöt	5 %	12 %
Kontit	1 %	1 %

(A) Suhteessa kaupanpitämisyriytsten määrään

(B) Suhteessa ongelmien määrään

Taulukko 7.4.7: Vastaanottavalle jäsenvaltiolle toimitetut asiakirjat⁹⁰

Talouden toimijan on täytynyt toimittaa vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille tuotetta koskevia tietoja tai asiakirjoja

Ala	Yhteensä		Tietojen tyyppi							
			jo saadut todistukset		vapaaehtoiset standardit		pakolliset tekniset määräykset		muuntyyppinen tieto	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Linja-autot	22 %	63 %	16 %	46 %	3 %	9 %	13 %	37 %	4 %	11 %
Kuorma-autot	30 %	87 %	25 %	76 %	10 %	28 %	22 %	66 %	2 %	7 %
Pakettiautot	39 %	74 %	25 %	48 %	4 %	7 %	14 %	26 %	6 %	11 %
Perävaunut	26 %	67 %	18 %	47 %	0 %	0 %	4 %	11 %	13 %	33 %
Polkupyörät	11 %	35 %	8 %	24 %	2 %	6 %	5 %	14 %	3 %	8 %
Lastentarvikkeet	9 %	51 %	6 %	32 %	1 %	8 %	7 %	37 %	1 %	4 %
Palohälytinsjärjestelmät	19 %	66 %	17 %	60 %	8 %	28 %	7 %	23 %	3 %	11 %
Varashälytinsjärjestelmät	25 %	57 %	11 %	26 %	5 %	11 %	7 %	17 %	2 %	5 %
Jalometalliesineet	4 %	15 %	3 %	12 %	2 %	8 %	2 %	7 %	1 %	4 %
Säiliöt	30 %	72 %	18 %	45 %	11 %	27 %	27 %	66 %	12 %	29 %
Kontit	17 %	93 %	16 %	90 %	2 %	10 %	4 %	20 %	0 %	0 %

(A) = Suhteessa kaupanpitämisyritysten määrään

(B) = Suhteessa ongelmien määrään

⁹⁰

Useat vastaukset mahdollisia.

Taulukko 7.4.8: Vastaanottava jäsenvaltio on kieltäytynyt tunnustamasta vastaavaksi suojan tasoa, joka on vahvistettu⁹¹:

<i>Ala</i>	<i>jo saaduilla todistuksilla</i>		<i>vapaaehtoisilla standardeilla</i>		<i>pakollisilla teknisillä määräyksillä</i>		<i>muuntyyppisellä tiedolla</i>	
	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>
Linja-autot	3 %	9 %	1 %	4 %	3 %	9 %	0 %	0 %
Kuorma-autot	6 %	19 %	1 %	3 %	8 %	24 %	1 %	2 %
Pakettiautot	4 %	7 %	0 %	0 %	8 %	15 %	2 %	4 %
Perävaunut	5 %	13 %	1 %	3 %	1 %	1 %	1 %	2 %
Polkupyörät	3 %	8 %	1 %	3 %	1 %	3 %	0 %	0 %
Lastentarvikkeet	1 %	8 %	1 %	4 %	1 %	6 %	0 %	0 %
Palohälytinjärjestelmät	9 %	32 %	0 %	0 %	1 %	4 %	0 %	0 %
Varashälytinjärjestelmät	1 %	2 %	0 %	0 %	1 %	2 %	1 %	2 %
Jalometalliesineet	1 %	3 %	1 %	1 %	0 %	0 %	1 %	2 %
Säiliöt	6 %	14 %	0 %	0 %	7 %	17 %	1 %	2 %
Kontit	2 %	13 %	0 %	0 %	1 %	6 %	0 %	0 %

(A) = Suhteessa kaupanpitämisyritysten määrään

(B) = Suhteessa ongelmien määrään

⁹¹

Useat vastaukset mahdollisia.

Taulukko 7.4.9: Tuotteeseen tehdyt muutokset (A)						
Ala	Talouden toimija on voinut lopulta saattaa tuotteen markkinoille tai pitää sen markkinoilla ilman tarvetta mukauttaa tuotetta	Talouden toimija on mukauttanut tuotetta	Muutokset on toteutettu pääasiassa yrityksen aloitteesta	Muutokset on toteutettu pääasiassa tuojan tai ostajan kehotuksesta	Muutokset on toteutettu pääasiassa vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten kehotuksesta	Tuotetta on muutettu valtion toiminnan tai toimenpiteiden suorasta tai välillisestä vaikutuksesta
Linja-autot	30 %	43 %	17 %	2 %	28 %	39 %
Kuorma-autot	10 %	70 %	26 %	12 %	42 %	46 %
Pakettiautot	14 %	35 %	18 %	0 %	20 %	20 %
Perävaunut	38 %	36 %	9 %	14 %	12 %	18 %
Polkupyörät	44 %	48 %	16 %	21 %	10 %	27 %
Lasten-tarvikkeet	10 %	61 %	10 %	39 %	27 %	31 %
Palohälytin-järjestelmät	53 %	36 %	4 %	9 %	26 %	26 %
Varashälytin-järjestelmät	38 %	54 %	6 %	29 %	5 %	6 %
Jalometalli-esineet	27 %	52 %	13 %	15 %	23 %	26 %
Säiliöt	21 %	60 %	31 %	19 %	11 %	17 %
Kontit	77 %	17 %	10 %	7 %	0 %	0 %

(A) Ongelmien määrän perusteella – Useat vastaukset mahdollisia

Taulukko 7.4.10: Tuotteiden mukauttaminen vastaamaan paikallisia kulutustottumuksia

<i>Ala</i>	<i>Talouden toimijat, jotka ovat mukauttaneet tuotteitaan ja jotka olisivat joka tapauksessa mukauttaneet tuotteitaan vastaamaan paikallisia kulutustottumuksia</i>	<i>Muut talouden toimijat</i>
Linja-autot	45 %	55 %
Kuorma-autot	56 %	44 %
Pakettiautot	38 %	62 %
Perävaunut	31 %	69 %
Polkupyörät	68 %	32 %
Lastentarvikkeet	62 %	38 %
Palohälytinjärjestelmät	33 %	67 %
Varashälytinjärjestelmät	33 %	67 %
Jalometalliesineet	58 %	42 %
Säiliöt	54 %	46 %
Kontit	100 %	0 %

Taulukko 7.4.11: Markkinoille saattamisen viivästyminen

<i>Ala</i>	<i>Markkinoille saattaminen viivästynyt</i>		<i>Viivästyminen on suoraa tai välillistä seurausta asianomaisen valtion toiminnasta tai toimenpiteistä</i>	
	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>
Linja-autot	9 %	26 %	7 %	21 %
Kuorma-autot	15 %	44 %	8 %	23 %
Pakettiautot	6 %	11 %	2 %	4 %
Perävaunut	16 %	41 %	5 %	12 %
Polkupyörät	6 %	19 %	3 %	8 %
Lastentarvikkeet	8 %	45 %	3 %	16 %
Palohälytinjärjestelmät	13 %	45 %	7 %	23 %
Varashälytinjärjestelmät	25 %	57 %	5 %	12 %
Jalometalliesineet	10 %	37 %	8 %	29 %
Säiliöt	6 %	14 %	5 %	11 %
Kontit	2 %	10 %	0 %	0 %

(A) Suhteessa kaupanpitämisyritysten määrään

(B) Suhteessa ongelmien määrään

Taulukko 7.4.12: Kaupan pitämisestä luopuminen

<i>Ala</i>	Talouden toimija on luopunut tuotteensa kaupan pitämisestä vapaaehtoisesti		Talouden toimija on luopunut tuotteensa kaupan pitämisestä jäsenvaltion toiminnan tai toimenpiteen seurauksena, joka on:					
			<i>markkinoille saattamista koskevan luvan epääminen</i>		<i>markkinoilta vetäminen</i>		<i>tuotetta koskeva yleinen kieltä</i>	
	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>	<i>(A)</i>	<i>(B)</i>
Linja-autot	7 %	22 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Kuorma-autot	4 %	11 %	1 %	4 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Pakettiautot	6 %	11 %	6 %	11 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Perävaunut	1 %	1 %	2 %	5 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Polkupyörät	3 %	8 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Lastentarvikkeet	2 %	12 %	1 %	2 %	1 %	2 %	0 %	0 %
Palohälytinjärjestelmät	7 %	23 %	2 %	6 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Varashälytinjärjestelmät	3 %	8 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Jalometalliesineet	2 %	9 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Säiliöt	4 %	10 %	1 %	2 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Kontit	1 %	7 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %

Taulukko 7.4.13: Kaupan pitämisen viivästyminen lupamenettelyn vuoksi										
Vastaanottava jäsenvaltio on määrännyt markkinoille saattamista koskevan lupamenettelyn										
Ala	<i>kestoltaan alle 45 päivää</i>		<i>kestoltaan 45–90 päivää</i>		<i>kestoltaan 90 päivää – 6 kuukautta</i>		<i>kestoltaan yli 6 kuukautta</i>		Yhteensä	
	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)	(A)	(B)
Linja-autot	4 %	11 %	0 %	0 %	1 %	4 %	3 %	9 %	8 %	24 %
Kuorma-autot	4 %	12 %	8 %	23 %	2 %	5 %	1 %	2 %	16 %	47 %
Pakettiautot	14 %	26 %	8 %	15 %	2 %	4 %	0 %	0 %	22 %	41 %
Perävaunut	6 %	15 %	8 %	21 %	1 %	1 %	1 %	3 %	20 %	51 %
Polkupyörät	4 %	11 %	1 %	3 %	0 %	0 %	0 %	0 %	5 %	14 %
Lasten-tarvikkeet	1 %	2 %	1 %	6 %	1 %	2 %	1 %	4 %	3 %	14 %
Palohälytin-järjestelmät	2 %	6 %	3 %	11 %	0 %	0 %	1 %	4 %	11 %	40 %
Varashälytin-järjestelmät	10 %	23 %	3 %	8 %	0 %	0 %	9 %	20 %	22 %	51 %
Jalometalli-esineet	3 %	12 %	1 %	1 %	0 %	0 %	1 %	1 %	4 %	14 %
Säiliöt	7 %	18 %	2 %	4 %	1 %	3 %	1 %	2 %	13 %	31 %
Kontit	1 %	7 %	0 %	0 %	1 %	7 %	0 %	0 %	2 %	13 %

(A) Suhteessa kaupanpitämisyritysten määrään

(B) Suhteessa ongelmien määrään

Taulukko 7.4.14: Periaatteen tuntemus talouden toimijoiden keskuudessa					
Ala	Prosenttiosuus		Talouden toimijoiden määrä		
	<i>tuntee</i>	<i>ei tunne</i>	<i>tuntee</i>	<i>ei tunne</i>	Yhteensä
Linja-autot	46 %	54 %	11	13	24
Kuorma-autot	70 %	30 %	40	17	57
Pakettiautot	79 %	21 %	30	8	38
Perävaunut	56 %	44 %	32	25	57
Polkupyörät	59 %	41 %	20	14	34
Lastentarvikkeet	45 %	55 %	21	26	47
Palohälytinjärjestelmät	54 %	46 %	21	18	39
Varashälytinjärjestelmät	45 %	55 %	14	17	31
Jalometalliesineet	56 %	44 %	51	40	91
Säiliöt	52 %	48 %	28	26	54
Kontit	61 %	39 %	22	14	36
Yhteensä	57 %	43 %	290	218	508

Taulukko 7.5: Tiedonannossa "Yhtenäismarkkinoiden toimintasuunnitelman seuranta vastavuoroisen tunnustamisen osalta" (KOM(1999)299 lopullinen, 16. kesäkuuta 1999) ehdotettujen toimien tila

Toimi	Toteutettu	Toimi jatkuu	Tuleva toimi	Huomiot
1. Kaksivuotiskertomus		✓		
2. Valvotaan, että jäsenvaltiot soveltavat yhteisön oikeutta asianmukaisesti vastavuoroisen tunnustamisen alalla		✓		Tämän kertomuksen kohdat 2.3 ja 6.1.1
3. Käytetään täysimääräisesti hyväksi ne mahdollisuudet, jotka direktiivi 98/34/EY tarjoaa vastavuoroisen tunnustamisen edistämiseksi		✓		Tämän kertomuksen kohdat 2.2.1 ja 6.1.1
4. Laaditaan oppaita vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisesta määrätyillä aloilla			✓	Tämän kertomuksen kohta 6.1.1
5. Laaditaan esite päätöksen 3052/95 soveltamisesta	✓			Tämän kertomuksen kohta 2.1.2
6. Toteutetaan taloudellinen analyysi tämän mekanismin soveltamisesta eri aloilla	✓			Tämän kertomuksen kohta 1.1
7. Järjestetään pyöreän pöydän keskusteluja ja seminaareja erityisaiheista	✓			Tämän kertomuksen kohdat 2.1.1 ja 6.1.1
8. Yhteisö osallistuu konkreettisiin hankkeisiin, joiden tarkoituksena on parantaa vastavuoroista tunnustamista koskevan periaatteen tuntemusta kohderyhmien keskuudessa			✓	
9. Laaditaan hakemusmalli toimitettavaksi eurooppalaisille ja kansallisille liitoille, jotta niiden jäsenet voivat käyttää sitä yhteydenpidossaan vastavuoroisen tunnustamisen soveltamisesta vastaaviin viranomaisiin			✓	Tämän kertomuksen kohta 6.1.1
10. Tehdään vaivattomammaksi vuoropuhelu kansalaisten ja yritysten kanssa		✓		Tämän kertomuksen kohdat 2.2.3 ja 6.1.1
11. Käynnistetään alakohtaisia erityisaloitteita, joilla parannetaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamista palvelujen alalla			✓	Tämän kertomuksen kohta 6.3
12. Laaditaan tiedonanto sähköisestä kaupankäynnistä ja rahoituspalveluista	✓			Tämän kertomuksen kohta 3.5